

Halulehti

kevät 2025

Halikon lukion vuosikertomus 31.5.2025

Halulehti 1/2025

36. vuosikerta

Painosmäärä 230 kpl

Yhteystiedot

Osoite

HALIKON LUKIO

Kuruntie 30

24800 Halikko

Rehtori

ARI LEINO

044 7786 001

Vararehtori

MARIKA TAURIAINEN

044 7786 004 (opehuone)

Opinto-ohjaaja

TEIJA ROSENQVIST

044 7786 006

Kurssisihteeri

SOILE VERHOLA

044 7784 031

Kouluterveydenhoitaja

KRISTIINA LAUKKANEN

044 7723 171

Halu somessa

Facebook

/halikonlukio

Instagram

@halikonlukio

Kotisivut

**peda.net/salo/koulut/
halikon-lukio**Lukion sivuilta löydät tärkeää
opiskeluinfoa sekä kuvagallerian.

Koulun valokuvaajat

AMELIA VILJAMAA**SAGA VALDEMARSSON****HELMİ NIEMI**

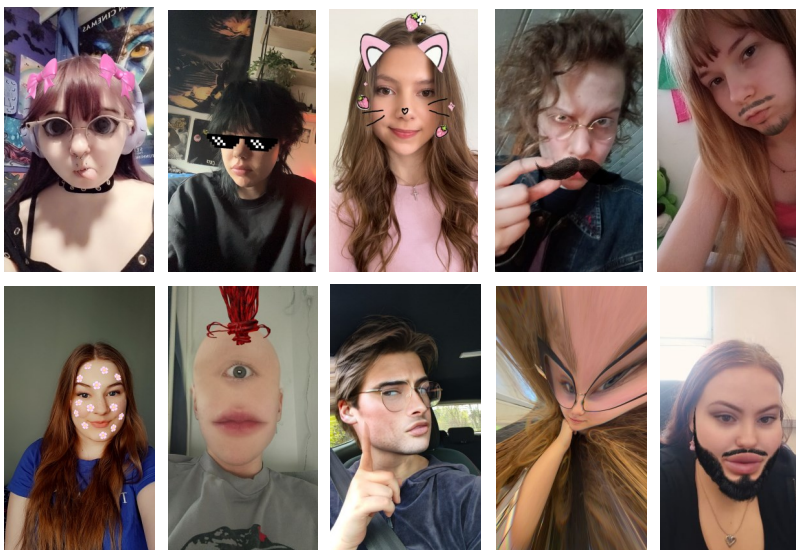
Kansikuva ja kuvitus

ELISA MANNER

Tässä lehdessä

Pääkirjoitus	3
Rehtorilta	4
Kirjoittajavieras	4
Soile eläkkeelle	5
Stipendit	6
Halu-kevään varrelta	8
Penkkarihulluutta	10
Penkkaridiplomit	11
Wanhat	12
Hallitushommia	14
Tutoreitten vuosi	15
Ykkösten työelämäpäivä	16
Yrittäjyyttä ja sijoittajakoulun kuulumisia	17
Halulaisten lemmikit	18
Vinkkejä yo-koestressiin	20
Abimeemejä	21
NEOS-matkaraportti	22
Vaihtareiden jäähyväiset	24
Sounds in the Night	24
Työvaihdossa Saksassa	26
Kolumni	27
Kuvataidediplomi	28
Opeharjoittelijan elämänoppeja	30
Luovuudenhalua	32
Sarjakuva	35
Halun henkilöstö 2024 - 2025	36
Lukuvuosi 2025 - 2026	37
Sanotut	38
Takasivun gallup	40

Toimitus

Kevätlukukaudella 2025 Halulehteä ovat toimittaneet **PARKER ISOTUPA, LAURA LEVÄNEN, EMILIA MAASILTA, ELISA MANNER, THYRA MÄKELÄ, SONJA NIINIMÄKI, JUSKA PAJALA, TIINA RASTE, AMANDA ROUTASALO** ja **AMELIA VILJAMAA**.

Toimitustyötä on ohjannut **MARIKA TAURIAINEN**.

Älypuhelimien orjana?

“En mä ikinä pystyisi olemaan ilman puhelinta edes päivää.” Tuon lauseen sain keväällä kuulla useaan otteeseen kertoesani ihmisille, että olin ollut viikon kokonaan ilman älypuhelinia. Kyllä, kokonaisen viikon! En kuitenkaan voi moittia hämmästelijöitä, sillä itse olin samaa mieltä ennen kokeiluaani. Myönnän myös, että en vapaaehtoisesti ollut viikkoa ilman älypuhelinia. Vanha puhelimeni meni rikki, joten minulla ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin pärjätä ilman.

Elämme yhteiskunnassa, jossa älypuhelin voidaan luokitella lähes perustarpeeksi. Älypuhelimien avulla olemme jatkuvasti tavoitettavissa, ja olemme tottuneet myös muiden olevan puhumattakaan saatavilla olevasta tiedosta ja viihteestä, johon meillä on rajaton pääsy, milloin ja missä vain.

Kun puhelimeni rikki, ensimmäinen ajatukseni oli “Miten kukaan saa minut nyt kiinni”. Olin tottunut saamaan kymmeniä WhatsApp-viestejä päivittäin, ja pelkkä ajatus siitä, että tuo yhteys katkeaisi, sai aikaan paniikin. Pian kuitenkin ymmärsin, että jos joku todella haluaa tavoittaa minut, hän kyllä keksii keinon — esimerkiksi lähettämällä sähköpostia.

Elellessäni ilman puhelinta huomasin, kuinka kuormittunut olin ollut jatkuvasta viestitulvasta. Loppujen lopuksi tajusin, ettei kenelläkään ollut minulle viikon aikana mitään elintärkeää asiaa ja että itse voin huomattavasti paremmin ollessani hetken erossa puhelimesta. Stressin ja kuormituksen väheneminen vaikutti suoraan mielialaani ja jo parissa päivässä. Nautin muista asioista enemmän ja sain myös asioita aikaan paremmin. Kouluhommia tehdessäni minun teki vähän väliä mieli vilkaista puhelinta, mutta tajutessani, ettei minulla ole sitä, pystyin rauhassa kohdentamaan keskittymiseni koulutyöhön.

Puhelimen jatkuvaan läsnäoloon on niin tottunut, että ei edes huomaa, mihin kaikkeen sitä tulee käytettyä. Autossa kuuntelen musiikkia, koulussa nappaan sen käteeni heti tun-

nin päätyttyä, joskus keskenkin tunnin vilkaistakseni Snapchatia, otan selfieitä kavereiden kanssa, katselen Tiktok-videoita jne. Puhelin on kädessä ihan koko ajan. Ajan myötä siihen tottuu, eikä puhelimesta johtuvaa kuormitusta edes huomaa.

Aivot jäävät helposti koukkuun lyhytvideoiden ja pelien tuomiin nopeisiin dopamiiniryöppyihin, niin että aivojen oma dopamiinintuotanto menee epätasapainoon. Silloin pitkäjänteinen keskittyminen esimerkiksi koulutyöhön vaikeutuu, sillä onnistumisesta seuraavaan dopamiiniin tarvitsee nähdä paljon enemmän vaivaa ja aikaa. Jos aivoille ei anneta mahdollisuutta syventyä opiskeltavaan asiaan ilman keskittymisen katkeamista, oppimista ei myöskään tapahdu.

Ilman puhelinta ollessani minun piti siis sietää tylsyyttä. Tämä kyky on katoava nykyisessä älypuhelimien maailmassa. To-

tuin kuitenkin nopeasti siihen, ettei jokaisessa odottelua vaativassa välissä ollut mahdollisuutta ottaa puhelinta käteen. Pian niin ei tehnytkaan mieli edes tehdä. Ihmisen on helppo sanoa, että “en ikinä pystyisi olemaan ilman puhelinta”, mutta jos pystyin minä, pystyvät varmasti muutkin.

Vaikka kokeiluni elämästä ilman älypuhelinia jäikin suhteellisen lyhyeksi, se sai minut tajuamaan, kuinka paljon hyödyin pakollisesta kännykkätauosta. Omien kokemusteni perusteella suosittelisin siis jokaiselle kokeilemaan edes yhtä päivää ilman puhelinta – tai edes rajoittamaan sen käyttöä esimerkiksi koulupäivän aikana. Myönnän, että palasin testi-viikon jälkeen kyllä moniin vanhoista tavoistani, mutta tiedostan nyt paremmin, milloin puhelin oikeasti palvelee minua enkä minä sitä.

Puhelin on kädessä ihan koko ajan. Ajan myötä siihen tottuu, eikä puhelimesta johtuvaa kuormitusta edes huomaa.

TEKSTI
EMILIA MAASILTA

Suurkiitos

kaikille toimituksen ulkopuoliseille, jotka ovat olleet mukana tämän lehden teossa: kirjoittajille, valokuvaajille, kuvittajille, haastateltaville, ideoijille ynnä muille!

Halulehden toimitus

Kiitos Soile, kiitos Leena!

Päivittäin Halikon lukion arkea on pyörittämässä useiden alojen ammattilaisia. Kaksi erityisen tärkeää henkilöä ovat kurssisihteeri ja laitoshuoltaja. He mahdollistavat omalta osaltaan opetushenkilöstön ja opiskelijoiden sujuvan työn.

Vuosien aikana on ollut hieno huomata, miten Halikon lukion opiskelijat ja opettajat arvostavat näiden ammattiryhmien apua ja työtä. Vastaavasti mieltä on lämmittänyt kurssisihteerin ja laitoshuoltajan halu olla rakentamassa hyvää ja viihtyisää työ- ja opiskeluympäristöä.

Tämän lukuvuoden päätteeksi uudet ylioppilaat eivät ole ainoita, jotka jättävät Halikon lukion. Laitoshuoltaja **Leena Jokinen** jäi eläkkeelle huhtikuun alussa. Leena on ollut koko lukioyhteisön arvostama, iloinen, positiivinen ja auttavainen työkaveri, jonka tekemän työn merkitys ymmärretään Halikon lukiossa.

Kesän jälkeen työuransa päättää myös Halikon lukion kurssisihteeri **Soile Verhola**. Hän on työskennellyt Halikon kunnan ja Salon kaupungin palveluksessa yli 40 vuoden ajan sekä ollut opiskelijoiden ja henkilökunnan tukena ja apuna. Soilen ajattelun ja toiminnan johtolankana on aina ollut opiskelijan ja Halikon lukion etu. Eläkkeelle lähtee todellinen luottohenkilö.

Soile ja Leena: kaunis kiitos ja kaikkea hyvää uuteen elämänvaiheeseen!

Haluan kiittää Halikon lukion opiskelijoita, henkilökuntaa ja kaikkia haluhenkisiä hyvin sujuneesta lukuvuodesta ja erinomaisesta yhteistyöstä.

Aurinkoista ja elämäntäyteistä kesää!

Ari Leino

Leena ja Soile sulkevat Halun oven, ja edessä on uusi elämänvaihe.

Valmiusjoukkokoulutus antoi enemmän kuin odotin

Jo lukioaikana tiesin, että haluan omalta varusmiespalvelukseltani tavallista enemmän, ja päätin osallistua puolustusvoimien erikoishakuun. Pääsin suorittamaan varusmiespalvelustani kesän 2024 saapumiserässä Suomen kansainvälisiin valmiusjoukkoihin (SKVJ). Aluksi hieman jännitti, sillä en tiennyt, mitä edessä on, mutta en kuitenkaan epäröinyt päätöstäni, ja nyt jälkeenpäin ajatellen olen erittäin tyytyväinen valintaani.

Valmiusjoukkojen valintakoe on kaksiosainen: siinä on fyysinen ja psyykinen osio. Fyysisessä osassa vaaditaan vähintään 2500 metrin Cooper-tulos, viisiportaisessa lihaskuntotestissä vähintään taso 3 ja evakuointitesti alle kahteen minuuttiin. Psykologiset kokeet on päästävä läpi. Tarkemmat tiedot kokeista sekä vaatimuksista löytyy esimerkiksi YouTubesta tai intti.fi-sivustolta. Minulle itselleni kokeet eivät olleet erityisen haastavat, sillä olen ollut koko elämäni hyvin urheilullinen. Haastavinta itselleni oli testien erityisen pitkä kesto.

Lukion päätyttyä vietin alkukesää hyvin rennosti, mutta samalla aktiivisesti. Vietin paljon aikaa kavereiden ja sukulaisten kanssa, tein töitä ja urheilin. Lopulta 8.7.2024 armeija kutsui ja lähdin kohti Säkylää. Lähtö jännitti paljon, ja päässäni pyöri paljon kysymyksiä sopeutumisesta täysin uuteen ympäristöön.

”Lähtö armeijaan jännitti paljon, ja päässäni pyöri paljon kysymyksiä sopeutumisesta täysin uuteen ympäristöön.

Kasarmille saavuttuani kuviot alkoivat lopulta selkiytyä, uusista tuttavuuksista tuli nopeasti kavereita, ja vihreät vaatteet tuntuivat pian arkipukeutumiselta. Kaikkeen tottui hyvin äkkiä, ja tajusin, että paperinen päiväohjelma seinällä vastasi kaikkiin kysymyksiini. Tiettyihin asioihin, kuten metsässä ryömimiseen, maastoruokailuun, yhteisiin peseytymistiloihin ja 12 hengen kanssa samassa huoneessa nukkumiseen, meni hie- man pidempään tottua.

Kun perusasiat alkoivat olla hallussa, seuraava vaihe olikin itse SKVJ-koulutus. Suomen kansainvälisissä valmiusjoukoissa saadaan erittäin laaja jalkaväkikoulutus, vaativa valmiusjoukkokoulutus ja lisäksi koulutusta ja valmistautumista kriisinhallintaoperaatiota varten. Lisäksi palveluksessa on suoritettu

joka vuosi vähintään yksi kansainvälinen harjoitus ulkomailla. Meidän saapumiserämme osallistui Viron Hedgehog 25-harjoitukseen. Harjoituksessa opimme toimimaan kansainvälisesti ja suoriuduimme siellä erinomaisesti.

Valmiusyksikön toiminta on salattua, mutta sen voin sanoa, että kiirettä riitti erilaisissa harjoituksissa. Harjoittelu oli tietenkin rankkaa niin fyysisesti kuin psyykkisesti, mutta tavoitteeseen päästessä kaikesta tuli kuitenkin hyvä mieli.

Erikoisin osa palvelusta on kriisinhallintakoulutus. Kriisinhallinta eroaa huomattavasti perinteisestä armeijapalveluksesta. Kriisinhallinnassa pitää huomioida monia asioita eri tavalla: uhkat, voimankäyttö, toimintaympäristö, tehtävä, kansainvälisyys, roolit ja siviilit. Konkreettisimpia asioita on siviilien kanssa yhteistoiminta ja voimankäytön kaavat. Itse pidin hyvin paljon kriisinhallintaharjoituksista, sillä ne olivat hyvin mielenkiintoisia ja jokainen harjoitus oli erilainen.

” Olen pohtinut omia tulevaisuuden mahdollisuuksia armeijan ansiosta uudelleen ja tajunnut, kuinka paljon mahdollisuuksia minulla on.

Suomen kansainvälisissä valmiusjoukoissa jokainen saa johtajakoulutuksen eli käy aliupseerikurssin, ja lisäksi moni käy reserviupseerikurssin. Tämä on omasta mielestäni erittäin hyvä etu. Itse kävin aliupseerikurssin ja sain sieltä hyviä johtamisoppeja, jotka pätevät myös siviilissä. Koen, että oma suhtautuminen asioihin ja ajattelutapani ovat muuttuneet huomattavasti armeijan aikana. Olen esimerkiksi pohtinut omia tulevaisuuden mahdollisuuksia armeijan ansiosta uudelleen ja tajunnut, kuinka paljon mahdollisuuksia minulla on.

HELSINGIN SANOMAT

SUNNUNTAI KULTTUURI MELIPÖDI TÄNÄN TYÖRAIDISSA

Sunnuntai 9.3.2025 ■ 1

Helsingin Sanomissa oli maaliskuussa laaja artikkeli valmiusjoukoista, ja Johannes oli yksi haastateltavista.

KUVA: Ville-Veikko Kaakinen (Helsingin Sanomat)

Suosittelen valmiusjoukkoja jokaiselle, sillä palvelus on hyvin monipuolinen, sieltä saa varman johtajakoulutuksen ja hyvin paljon ajankohtaista tietoa Suomen kansainvälisestä toiminnasta.

Itselle tärkein oppi koulutuksesta on kuitenkin ryhmähenki. Jokainen meistä tulee eri paikkakunnilta ympäri Suomea, ja palvelusta suorittavien taustat ja arvot ovat erilaiset. Meistä jokaista yhdistää kuitenkin vahva motivaatio, sillä jokainen on hakenut palvelukseen valintakokeiden kautta. En ole koskaan elämässäni havainnut näin vahvaa ryhmähenkeä niin haastavissa ja kurjissa kuin hauskoissa ja mukavissa tilanteissa. Sitä ei aina huomaa, mutta viimeistään Suomen kansainvälisten valmiusjoukkojen barettimerkkikokeessa yhteishenki konkretisoituu. En usko, että tulen elämässäni kokemaan koskaan näin lujaa yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Mikäli sinua kiinnostaa saada omasta palveluksesta hieman enemmän irti, suosittelen tutustumaan Puolustusvoimien erikoistehtäviin. SKVJ-palvelus on haastava, mutta sen tarjoamat mahdollisuudet ovat aivanlaatuisia: monipuolinen koulutus, kansainvälinen kokemus, johtajakoulutus sekä vahva ryhmähenki tekevät palveluksesta ikimuistoisen. Koulutus avaa paljon ovia niin siviilissä kuin Puolustusvoimien urapolulla.

Suosittelen palvelusta erityisesti niille, jotka haluavat haastaa itseään, oppia uutta ja kasvaa yksilönä. Näihin asioihin SKVJ-palvelus vastaa erinomaisesti. Valintavaatimukset eivät ole mitenkään mahdottomia, ja suosittelen panostamaan valintakokeisiin, sillä saat vastineeksi palvelukselta paljon enemmän kuin osaatkaan odottaa. Tartu mahdollisuuteen, testaa rajasi ja muista "Look good, do good"!

Johannes Mänkäre

Kirjoittaja on Halikon lukion kevään 2024 ylioppilas.

Stipendit 2025

SKR Varsinais-Suomen Rahasto, Länsivoima Oy

Suur-Seudun Osuuskauppa SSO

Taidemaalari Viljo Hurmeen säätiö

Uskelan Rotaryklubi

Lounea Oy

Salon Seudun Sanomat Oy

Lions Club Halikko/Rikala

Rikala-seura ry

Salon Pohjola-Norden

Salon Alueen Insinöörit ry

Eläinklinikka EHYT Oy

OP Lounaismaa

Salon Alueen Yrittäjät ry

Maantieteen preliminääri -stipendi

Kosken Osuuspankki

Halikon musiikkiyhdistys

MLL Halikon yhdistys

Salora Gym

Halikon lukion musiikkistipendi

Halikon lukion opiskelijakunta

Turun Aleksis Kivi -kerho

Salon taidemuseo Veturitalli

Sverigekontakt i Finland

Pohjola-Norden

Hitaan journalismin yhdistys

**ANSA HÄMÄLÄINEN
TOPIAS SALOMAA**

ANNI TUOMINEN

ENRIKA ÖSTERLUND

IIDA PURTSI

KERTTU HEIKKINEN

JUSKA PAJALA

**HENRIKKA HURULA
MARTTA HONKANIEMI**

SAMULI ROSENDAHL

LINNEA SAARINEN

OLLI KOIVUNEN

VENLA VIRKKI

**JIMI JORONEN
NEA KYRÄ**

KIIA METSÄKONKOLA

OSKARI HAKALA

IIDA PURTSI

HELMI NIEMI

NEA KAKKO

OSKARI HAKALA

**KERTTU HEIKKINEN
IGOR HYNINEN
ANSA HÄMÄLÄINEN
SAMULI ROSENDAHL**

**SAMULI ROSENDAHL
ANNI TUOMINEN**

ENRIKA ÖSTERLUND

HETA OJALA

ANSA HÄMÄLÄINEN

**IIDA PURTSI
LINNEA SAARINEN**

**JUSKA PAJALA
TIINA RASTE**

Uusiouutiset

Elorannan stipendirahasto
Halikon lukion stipendirahasto

Lehtori Jouko Tannisen kannustusstipendi

Erityismuistaminen

ENRIKA ÖSTERLUND
LINNEA SAARINEN
HELKA LEIKKONEN

23A EMILIA MAASILTA
23B EENI RÖNÖ
24A MILJA KORHONEN
24B GERI VASILEVA

ELLINOORA KETTULA

NAURA SALSABILA (Indonesia)
JÉRÉMIE DESCORMES (Ranska)

Halikon lukio kiittää kaikkia stipendien lahjoittajia!

Halikon lukion kevään 2025 ylioppilaiden lukiodiplomit

KUVATAITEEN LUKIODIPLOMI

Heta Ojala Venla Saarinen
Maria Suosaari Enrika Österlund

LIIKUNNAN LUKIODIPLOMI

Artturi Eskola

Takana pitkä ura Halussa, edessä eläkepäivät

Jo vuosikymmenten ajan kaikille halulaisille tutuksi on tullut kurssisihteeri Soile Verhola. Halu-vuosia hänellä on koossa kunnioitettava määrä - ja työura saman työnantajan palveluksessa on kestänyt vielä pidempään, yli 40 vuotta. Näin kevään lopussa työviikkoja on jäljellä enää muutama, ja virallisesti Soilen eläkepäivät alkavat lokakuun alussa.

Työurani Halikossa alkoi...

yli 40 vuotta sitten, kun tulin valituksi kokopäiväiseksi työntekijäksi Halikon kansalaisopiston toimistoon.

Halikon lukiossa olen ollut...

ensin osa-aikaisena loppuvuodesta 1993. Aluksi hoidin yhdessä yläasteen toimistovirkailijan kanssa lukion toimistotöitä. Vuoden 1998 alusta sain hoitaakseni kansalaisopiston toimistotöiden lisäksi myös kaikki lukion toimistotyöt.

Työvuosieni aikana eniten on muuttunut...

toimistotyö. Mekaanisen kirjoituskoneen tilalle tuli sähkökirjoituskone ja sen jälkeen 1990-luvun alussa sain tietokoneen

Toimistovirkailija Soile Verhola ja valtiosuushakemus.

Soile työpöytänsä takana vuonna 1988 (kuva Halikkolainen-lehdestä)

käyttöni. Kopiokone tuli jossain kohtaa helpottamaan asiakirjojen kopioimista ja lankapuhelin poistui työpöydältäni kännykän tieltä.

Työvuosiltani erityisesti mieleen on jäänyt...

kun yli 40 vuotta sitten astuin ensimmäisenä työpäivänäni työhuoneeseen ja ilmoitustaululla oli edeltäjän jättämä A4:

**Nukuin ja uneksin, että elämä on pelkkää huvia,
heräsin ja havaitsin, että elämä on täynnä velvollisuuksia,
työskentelin ja huomasin, että velvollisuudetkin ovat huvia.**
- Nietzsche

Teksti on edelleen lukion työhuoneeni ilmoitustaululla.

Halussa mielestäni parasta on...

henkilökunta ja opiskelijat. Niin ja tietysti opetustilat, jotka myöskin mahdollistavat kansalaisopiston ilt- ja viikonloppukurssitoiminnan pienessä, kodikkaassa lukiossa.

Eläkkeellä aion...

käydä hoitamassa ensimmäistä lapsenlastani, kierrellä asuntoautolla Suomessa ja mökkeillä.

Haluan toivottaa halulaisille...

oikein hyvää kesää! Onnittelut kaikille Halun uusille ylioppilaille!

Halussa sattuu ja tapahtuu

Takana on taas vauhdikas Halu-kevät, jonka aikana on nähty, kuultu ja koettu monenlaista. Kaikki kevään käännteet eivät mahdu tälläkään kertaa lehteen, mutta tässä muutamia maistiaisista matkan varrelta, ja lisää löytyy lehden muilta sivuilta.

TAMMIKUU

Ti 21.1. Dreams-lähettiläs, urheilu-uransa nyrkkeilijänä lopettanut **Elin Gustafsson** kertoi halulaisille unelmien tavoittelusta sekä itsensä kuuntelemisen ja arvostamisen tärkeydestä. **Helga** pääsi esityksen jälkeen poseeraamaan Elinan kanssa.

Ke 29.1. oli laitoshuoltajamme **Leenan** viimeinen työpäivä, ja ikimuistoinen hetki ikuistettiin yhteiskuvaan abien kanssa. Halun väki kiittää ja toivottaa mukavia eläkepäiviä!

HELMIKUU

Ke 5.2. Halussa vieraili Kirkon Ulko-maanavun asiantuntija **Sini Tyvi** ja kehityspäällikkö **Edison Munene**. Munene on Keski-Afrikan tasavallasta, joka on maailman köyhimpiä maita. He kertoivat KUA:n keräyksen tämän vuoden teemasta "Jokainen nuori on valtava mahdollisuus". Kuvassa on myös Salon srk:n lähetys sihteeri **Henna Seppälä**.

Helmikuun alussa oli perinteistä juhlahumua. **To 8.2.** oli penkkaripäivän hulluttelua. **Pe 9.2.** vanhat pääsivät näyttämään tanssitaitojaan ja ykköset osaamistaan työelämäpäivässä.

MAALISKUU

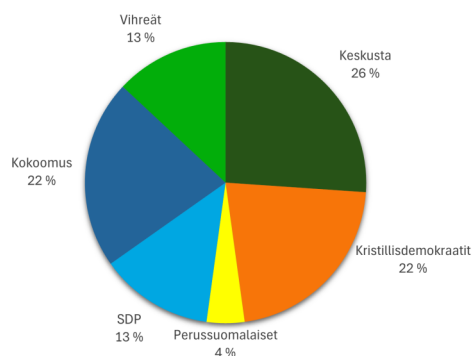

11. - 26.3. Halun yo-kokelaat pääsivät tositoimiin. Forumissa ja Studiossa oli koepäivinä tiiviä ja keskittynyttä tunnelmaa.

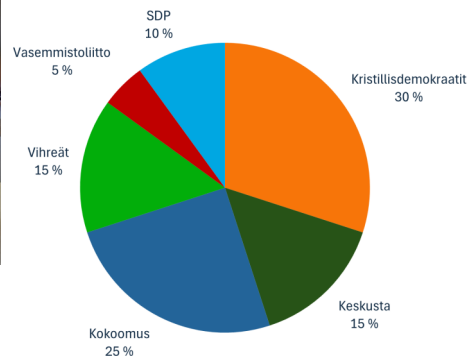
18.3. RUB8 juhlisti Våffel-dagenia, ja halulaiset saivat nauttia makoisista vohveleista. Samana iltana suunnattiin Turun taiteen talolle katsomaan ruotsalaista **Nova & Alice** -elokuvaa. Filmen varjattefint! :)

Nuorten kuntavaalit 2025 - Halikon lukio

Ti 25.3. halulaiset pääsivät äänestämään Nuorten vaaleissa, tällä kertaa ihan tuplana eli kuntavaaleissa ja aluevaaleissa.

Nuorten aluevaalit 2025 - Halikon lukio

HUHTIKUU

Ti 15.4. Halussa vieraili kielitieteilijä, toimittaja ja kirjailija **Maxim Fedorov**. Maxim puhui laajan kielitaidon ja kielten opiskelun puolesta ja valotti Ukrainan tukalaa tilannetta toimittajan ja kirjailijan silmin. Jesse ja Linnea saivat aktiivisesta osallistumisesta palkiksi Maximin kirjoittamat Ukrainasta kertovat kirjat.

Koiran kanssa (B18) -kurssilaiset ovat ehtineet kevään aikana monenmoista: Mikkolan tilalla tutustuttiin työkoiriin: niin lammaspaimeniin kuin laumanvartijakoihin. **La 10.5.** Armfeltin koulun kentällä koirakerho Tassujen koiranäyttelyssä tarkkailtiin koirien käyttäytymistä sekä ihmisten ja koirien yhteistyötä.

Vappuviikko oli täynnä toimintaa: **Ti 29.4.** kakkoset suuntasivat Helsinkiin. Ensimmäisenä kohteena oli eduskuntatalo, jossa oli opastettu kierros ja salolainen kansanedustaja **Saku Nikkanen** kertoi työstään. Sen jälkeen tutustuttiin jatko-opiskelumahdollisuuksiin Aalto-yliopistossa ja Laurea-ammattikorkeakoulussa. **Ke 30.4.** oli Halun hyvinvointipäivä. Ohjelmassa oli mm. jumppaa, luentoja, askartelua ja pelailua.

TOUKOKUU

Pe 30.5. perinteiseen tapaan koottiin viimeisen jakson ja koko lukuvuoden antia, minkä jälkeen suuntana oli kevätkirjasto. Uutena ohjelmassa oli opiskelijakunnan hallituksen järjestämät halumpialaiset eli mökki-olympialaiset Halu-tyyliin.

La 31.5. ylioppilasjuhlassa valkolakin painoi päähänsä 47 uutta Halun ylioppilasta. Onnittelut!

Penkkarihulluutta

Helmikuussa abiturientit pääsivät pitkän aherruksen jälkeen viettämään penkkareita. Päivän ohjelmaan kuului perinteiseen tapaan muun muassa aamukahvit, diplomien jako ja kärräys. Halu oli koristelu yhteisen teeman eli hullujenhuoneen mukaisesti. Ongelmiltakaan ei säästyty, sillä tavallisten penkkarirekkalakanoiden sijaan abit joutuivat maalaamaan penkkaripahvit. Onneksi pahvit saatiin lopulta rekkoihin kiinni.

Abidiplomit 2025: "Vuoden..."

Aho Eppu - Englannin opiskelija	Korkalainen Nelli - Jalat sohvalla	Raita Anne-Maria & Saarinen Linnea - Kaksi marjaa
Eskola Artturi - Lököpöksy	Koskinen Julius & Kyyrä Nea -	Raste Tiina - Pokemon Go pelaaja
Gustafsson Unna - Yrittäjä	Sielun kumppanit	Riihimäki Topias - Aina ajoissa
Hakala Oskari - Feikkigolffari	Laakso Joel - CS	Rosendahl Samuli - Skeitti-tapaturma
Heikkinen Kerttu - Monipuolisin muusikko	Lahti Jesse - Shakkikuningas	Rounamaa Juuso - Keilaaja
Heininen Lauri - Rappio-oppilas	Lankinen Urho - Kansallisaarre	Saarinen Matias - Matikkanero
Honkaniemi Martta - Salapoliisi	Lehtinen Sara - Gootti	Saarinen Venla - Musta kissa
Hurula Henriikka - Päivänsäde	Lehtola Joel - Elvis-fani	Salokannel Mitro - Striimaaja
Hynninen Igor - Apsi apina	Mannonen Niko - Eräjorma	Salomaa Topias - Poikamalli
Hämäläinen Ansa - Kantava voima	Mikola Helmi - Kaveriporukan sydän	Sohlman Anton - Plugi
Inkivaara Arttu - Crocsijätkä	Mäkelä Milja - Pretty in pink	Suosaari Maria - Artisti
Isotupa Parker - Liilaa, liilaa, liilaa	Niemi Helmi - Sosiaalinen kuningatar	Toivonen Topias - Porkkana
Joronen Jimi - "Näit sattuu"	Nummenpää Mika - Tähtääjä	Tuominen Anni - Hiusklipsien ylikuluttaja
Juvonen Veeti - Mersu	Nurmi Niklas - Peluri	Tuominen Oskari - Frisbeegolffari
Järvinen Roni - Vikavalo	Ojala Heta - Kiireellinen nainen	Virkki Venla - Ghostaaja
Kakko Nea - Mäkkärin kassa	Pajala Juska - Toimittaja	Österlund Erika - Partiolainen
Koivunen Olli - Pyöräilijä	Purtsi Iida - Tyyliilyli	

Henkilökunnan diplomit

Helin Maria - Vitun leija	Nurmi Eero - Tanssiva fysiikan velho
Hämälä Sari - Grumpy morning	Pitkänen Sanna - "Täällä olisi vähän välipalaa"
Jokinen Leena - Korvaamaton	Rosenqvist Teija - "Entä jos kuitenkin"
Korhonen Pirkko - Marimekko	Silen Anniina - Hauskasti letkautettu
Kuusela Susanna - Glamour	Syrjälä Josefiina - Lukututka
Lamnaouer Hanna - Miljoona taidenäyttelyä	Tauriainen Marika - Homma hanskassa ja hanskat hukassa
Lassila Satu-Marja - "Kevyt" alkujumppa	Tinell Päivi - Supernainen
Leino Ari - Moccamaster hater	Tornberg Esa - Halu-ihastus
Leino Iku - Tanssiopettaja	Verhola Soile - Tietopankki
Nojonen Sari - Nou moubailfoun zoun	Vuorio Helga - Meemipankki

Wanhoiden kimmallusta erilaisiin kuluin

Halun kakkosten syksyllä aloittama vanhojentanssikurssi huipentui helmikuussa upeisiin liikuntahallissa tanssittuihin vanhojen tansseihin. Pukuloisto ja opiskelijoiden sädehtivät hymyt välittyivät katsojille tanssilattialta, mutta tässä vielä tarkempia tunnelmia niin vanhojen päivästä ja tansseista ylipäättään kuin vanhojen tansseihin menevistä kuluista.

Aurora Änäckälä & Jesse Kakko

Milloin sovitte tanssivanne yhdessä?

Huhtikuun lopussa.

Miten eri kouluissa oleminen vaikutti vanhojen tansseihin?

Lukujärjestystä piti hieman mukauttaa vanhojen treeneihin sopivaksi ja opintopisteet piti selvittää opojen kanssa, mutta muuten kaikki sujui hyvin.

Vastasiko päivä odotuksianne?

Kyllä vastasi, päivä oli todella hauska ja ikimuistoinen.

Mitä vinkkejä antaisitte tuleville wanhoille?

Älä stressaa turhaan ja muista nauttia päivästä!

Sanni Salokannel & Helka Leikkonen

Milloin sovitte tanssivanne yhdessä?

2. vuoden lokakuussa eli noin kuukausi ennen vanhojentanssitreenien alkamista.

Mitä vaikutuksia tyttöparina tanssimisella oli?

Tyttöparina tanssimisella ei ollut kovin suurta vaikutusta. Kahdella mekolla tanssimisessa on omat haasteensa, ja oli päätettävä kumpi on viejä ja kumpi seuraaja. Päädyimme lopulta valitsemaan pidemmän viejäksi ja lyhyemmän seuraajaksi.

Vastasiko päivä odotuksianne?

Vastasi odotuksia aika hyvin. Ehkä isoin ero meille molemmille odotuksiin nähden oli päivän kiireisyys ja se, miten tärkeää hetkestä on todellakin muistaa nauttia.

Mitä vinkkejä antaisitte tuleville wanhoille?

Erityisesti tytöille, varatkaa kampaaja- ja meikkiajat yms. ajoissa ja lyhentäkää helma sopivaksi! Tyttöjen pukkarissa yleisimpiä stressinaiheita oli ehdottomasti stressi helman liiasta pituudesta ja sen haasteista tanssiessa. Ja näitäkin tärkeämpää: eläkää hetkessä, nauttikaa päivästä täysillä sekä ottakaa PALJON kuvia ja videoita.

Emilia Maasilta & Mikko Loisa

Milloin sovitte tanssivanne yhdessä?

Noin vuosi ennen varsinaisia tansseja.

Mikä oli haastavinta vanhojentansseissa?

Varmaankin yhteisten asioiden ja päätösten hoitaminen porukalla. Kenen vastuulla mikäkin homma on ja varmistus siitä, että kaikki tulee varmasti hoidetuksi.

Vastasiko päivä odotuksianne?

Päivä oli odotettua kiireisempi ja ylimääräistä aikaa ei loppujen lopuksi juuri ollut. Tanssit sujuivat kuitenkin hyvin, ja päivä oli ehdottomasti kaiken vaivan ja odotuksen arvoinen.

Mitä vinkkejä antaisitte tuleville wanhoille?

Olkaa ajoissa hoidettavien asioiden kanssa! Hankkikaa kengät ja mekko ajoissa ja testatkaa myös niiden kanssa tanssimista, ettei enää vanhojen päivänä tule ongelmia pukujen kanssa. Tanssien opettelemista ei myöskään kannata jättää viimeiseen iltaan. Etenkin omaan tanssiin kannattaa panostaa, sillä se jää myös yleisön mieleen!

Kuinka paljon sinulla meni rahaa wanhoihin?

n. 900 €

n. 300 €

reilu 800 €

n. 500 €

n. 450 €

1000 €

ehkä 100 €,
mukaan lukien
omavastuu

n. 400 €

ehkä 600 €

n. 330 €

80 €

Mikä oli yllättävin menoerä, tai mihin sinulla meni enemmän rahaa kuin ajattelit?

Koulun omavastuu ja ruokailu oli yhteensä 55 €, mikä vähän yllätti.

Ei ollut mitään yllättävää, kaikki meni laskujen mukaan.

Kampaus ja puvun pienet viimeistelyt olivat odotettua kalliimmat.

Kaikkeen muuhun kuin frakkiin

Kam-
paukseen
ja meik-
kiin

Mekon
korjauk-
seen

Frakkiin
ja kenkien
lainaami-
seen

Ajattelin aluksi hankkivani halvan mekon, mutta lopulta ostin tanssimekon, joka oli hieno, mutta myös kallis. Päätin panostaa kauneuteen ja ostin mekon ja teetin siihen korjaukset.

Koulun yhteisen toiminnan kulut, eli esim. yhteinen ruokailu ja omavastuu. (Ne olisi tietysti voinut hoitaa maustemyynnilläkin.)

Käyttäisitkö rahaa jälkeen päin ajateltuna eri tavalla?

- En, kulut oli jo minimoitu aika olemattomiin, ja kuitenkin kaikki tarpeellinen asua myöten oli kunnossa.
- Etsin kaiken mahdollisimman edullisena, ettei summa tulisi liian kalliiksi. Mekko oli vain noin 150 euroa ja silti hyvin kestävä. Kengätkin löytyi tuurilla alennuksesta.
- En, päivä oli kaiken rahan arvoista.
- Mekkoon käyttäisin paljon vähemmän. Hiukset ja meikit tuli halvalla, koska tein ne itse.
- En oikeastaan, sillä olen tyytyväinen siitä, mihin käytin rahaa ja missä sain säästettyä.
- Joo varmaan... oisin ostanut mekon, josta oikeasti pidän.

TEKSTI
EMILIA MAASILTA
SONJA NIINIMÄKI

KUVAT
KOULUN KUVAGALLERIA

OPKH:n kevään toimintaa

Opiskelijakunnan hallituksen toiminta alkoi vuodenvaihteessa vanhan hallituksen väistyttyä vallasta. Hallitus on kokoustanut kevään aikana viikoittain ja järjestänyt lukuisia tapahtumia. Halulehti selvitti, mihin hallituslaiset käyttäisivät aikansa, jos sitä olisi rajattomasti.

Jos sinulla olisi rajattomasti aikaa, mitä tekisit?

Ada Kujala 24A

Opiskelisin puolan tai jonkin muun hankalan kielen tai sitten opettelisin ompelemaan.

Silja Salokannel 23B

Opiskelisin esimerkiksi uutta kieltä tai soittamaan kitaraa.

Elmo Lakkala 24A

Opiskelisin japanin kielen kunnolla.

Emil Mäkelä 23A

Opettelisin lankoihin liittyvää käsityötekniikkaa eli tuftaamista.

Hallituslaiset ryhmäytymässä Rata57:ssä

Sonja Niinimäki 23A

Kokeilisin erilaisia urheilulajeja niin pitkään, että löytäisin itselleni sopivan.

Amanda Routasalo 23B

Opettelisin kaikki maailman kielet ja sen jälkeen lukisin kaikki maailman kirjat niiden alkuperäiskielillä.

Elisa Manner 24A

Tekisin silmukkapanssarin, koska sellaisen tekemiseen menee ikuisuus.

Kevään tapahtumia

14.2. hallitus järjesti ystävänpäiväohjelmaa yhdessä tutorien kanssa. Hallituksen vastuualueena oli teemapukeutuminen ja ystävänpäiväkorttien jako.

7.3. oli pyjama- ja unililupäivä.

18.3. rasisminvastaisella viikolla pelattiin aiheeseen liittyvä Kahoot ja vandalisoitiin koulun seiniä informatiivisilla julisteilla.

7.4. maailman terveystapahtumana pidettiin hyväntekeväisyyskioski, jossa myytiin mustikkapiirakkaa. Tuotto meni Salon MLL:lle. Lisäksi opiskelijoille tarjottiin appelsiinipillimehuja.

24.4. vuorossa oli festariteemapäivä.

30.4. hyvinvointipäivänä hallitus grillaili lounasherkkuja. Tarjolla oli makkaraa, lihapiirakoita ja munkkeja.

- **Yleiskokouksessa 4.3.** vahvistettiin opiskelijakunnan hallituksen vaihtuminen kauden 2024 hallituksesta kauden 2025 hallitukseen.
- **Kevätlukukaudella pidettiin kaksi pitkää kokousta:** ensimmäinen 27.1. ja toinen 2.5. Ensimmäisessä pitkässä kokouksessa suunniteltiin lähinnä hallituksen toimintaa tulevalle vuodelle. Toisessa laadittiin ohjelma Halumpialaisiin, jotka pidettiin viimeisenä koulupäivänä.
- **Kevätlukukauden aikana** hallitus on pitänyt kioskia melkein joka viikko. Myydyimmäksi tuotteeksi osoittautui Tupla-suklaapatukka.

Hallituksen wanhat

Hallituksen puheenjohtaja grillimestarina hyvinvointipäivänä

Tutoreitten vuosi ja kesävinkit

Tutorit ovat lukuvuoden ajan puuhailleet ahkerasti hommia niin Halun omien opiskelijoiden iloksi kuin tulevien halulaisten ohjaamiseksi. Kevätlukukaudella tulivat myös uudet ykkösistä rekrytoidut tutorit mukaan toimintaamme.

Elokuu

- 8.8. ekana koulupäivänä uusien lukiolaisten ohjausta + ykkösten kruunajaisien järjestelyt hallituksen kanssa
- 21.8. pyjamapäivä
- 23.8. vaihtari-iltapäivässä mukana

Syyskuu

opotunneilla ykkösille opiskeluvinkkejä ja ryhmäytymistä positiivisuusviikolla palkittiin positiivisena opena Pirkko Korhonen

Lokakuu-marraskuu

TJ75-päivän järjestelyjä
vanhempainiltojen kahvitukset

Joulukuu

joululauluja aamunavaukseksi ja kahvimukijoulukalenteri
joulutorttujen leipomista Mitä kuuluu? -kahvilaan

Tammikuu

Halun ja lukio-opintojen mainostusta yseille eri yläkouluissa ja ysien huoltajille lukioinfoissa
uusien tutoreiden rekrytointi ja haastattelut

Helmikuu

- 7.2. vanhojen päivän kahvitus (uusien tutoreiden eka tehtävä)
- 14.2. ystävänpäivän järjestelyjä hallituksen kanssa

Maaliskuu

- 20.3. Minna Canthin ja tasa-arvon päivän juhlintaa
- 26.3. abi-tutoreiden läksiäisruokailu Antoniassa

Huhtikuu

- 11.4. pääsiäismunajahti - voittajana Rasmus Lindberg
- 17.4. raitapäivä

Toukokuu

- 2.5. makaroniarvaus kouluruokapäivänä
- 6.5. uusien tutoreiden koulutusiltapäivä (Lukiolaisten liitto)
- 15.5. näyttävimmät aurinkolasit -päivä
- 19.5. lomalle lompsis -päivä

Tutorit ovat lisäksi pitäneet säännöllisesti kokouksia ja aamunavauksia sekä myyneet leivonnaisia, joiden tuotoilla on hankittu tapahtumiin palkintoja.

Tutoreiden kesävinkit

Milja Korhonen: Pelaa mölkkyä!

Jenina Kilpinen: Pyri käymään joka päivä ulkona.

Sini Määttänen:

Kerää kaveri-porukka kasaan ja menkää yhdessä piknikille

Taika Ursin: Piknikit ja suppailu!

Saga Valdemarsson:

Mene pyöräily-retkelle kavereiden kanssa.

Sanni Salokannel:

Lue kirjoja, mieluiten mahdollisimman monella eri kielellä ;)

Geri Vasileva: Lähde kavereiden tai perheen kanssa telttailemaan.

Emilia Maasilta: Käy roadtripillä mahdollisimman monta Suomen kaupunkia ja uimarantaa läpi.

Thyra Mäkelä: Piknik jossain rannalla, puistossa tai metsässä.

Tuuli Soininen: Opettele joku uusi taito, näe ja kiertele maailmaa tai ihan vaan yritä palautua tästä kouluvuodesta.

Mimosa Hardwick: Lähde kavereiden kanssa mökille, rentoudu ja nauti lämmöstä.

Ykkösten työelämäpäivä

Halikon lukiossa oli jännitystä ilmassa pe 7.2. Ykkösten työelämäpäivänä 12 työnantajaa pääsi pommittamaan ykkösiä kinkkisillä työhaastattelukysymyksillä. Ennen tätä koetusta ykköset olivat ahertaneet työhakemuksen ja CV:n, joiden teko tuotti osalle päänvaivaa. Nyt pääsevät itse ykköset ääneen ja kertomaan kokemuksiaan päivästä.

1. Mikä oli työhakemuksen tekemisessä haastavinta ja mikä sujui parhaiten?
2. Mitä paikkaa hait ja kenen haastattelussa olit?
3. Oletko ollut aikaisemmin työhaastattelussa? Mitä mahdollisesta kokemuksesta on jäänyt mieleesi?
4. Miten työelämäpäivän haastattelu sujui?
5. Mitä uutta opit työelämäpäivästä?

Viljam Savolainen, 24B

1. Haastavinta oli työhakemuksen sisällön tuottaminen, parhaiten sujui cv:n teko.
2. Hain koululääkärin paikkaa, ja koska oikea haastattelijaksi ei päässytkään paikalla, rehtori Ari Leino paikkasi lääkäriä ja piti työhaastattelun.
3. Olen ollut aiemminkin työhaastattelussa. Näistä kokemuksista opin ainakin sen, että työhaastattelua ei kannata jännittää ja haastattelijat ovat mukavia.
4. Työhaastattelu meni minulta oikein sujuvasti.
5. Opin lisää siitä, miten työhaastattelussa käyttäydytään. Opin myös, miten koululääkäriksi voi kouluttautua.

Viljam Savolainen vasemmalla, Sami Niemi keskellä ja Mindiella Aaltonen oikealla.

Sami Niemi, 24B

1. Työhakemuksen haastavin ongelma oli kohdat, kun piti selittää, miksi olisin hyvä työhön. Oli vähän vaikea selittää täydellisesti, miksi minä olen hyvä, sillä olen vasta lukiossa.
2. Hain Salon lakipalveluun. Haastattelijaksi oli Salon kaupungin tietosuojavastava Aino Andersson.
3. En ole ollut suoraan työhaastattelussa, mutta olen ollut ennen muissa haastatteluissa.
4. Työhaastattelu sujui tosi hyvin. Työelämäpäivä oli kokonaisuudessaan mukava ja kiinnostava.
5. Opin, että työhaastattelu ei ole yhtä pelottava kuin ajattelin.

Mindiella Aaltonen, 24A

1. Työhakemuksen tekemisessä ehdottomasti vaikeinta oli omien vahvuuteni esille tuominen. Myös työhakemuksen tekeminen oman näköiseksi oli haastavaa. Parhaiten sujui työhakemuksen suunnittelu ja koristelu.
2. Hain luontokartoittajaksi, haastattelijani oli Salon kaupungin sisäilma-asiantuntija Kirsi Mäkiranta.
3. Olen ollut monissa työhaastatteluissa ennenkin. Aina minulle on jäänyt kiva fiilis, sillä työnantajat ovat olleet mukavia ja ymmärtäväisiä. Työhaastatteluissa on kysytty paljon erilaisia kysymyksiä. Niistä eniten on jäänyt mieleen kysymys "Mitä mietit, kun istut yksin autossa?".
4. Työelämäpäivän haastattelu sujui mainiosti. Pidän haastattelijasta ja työstä, johon olin hakemassa. Haastattelijaksi heitti pahoja kysymyksiä haastattelun aikana, mutta hyvällä valmistautumisella nekin sujuivat ongelmitta.
5. Opin, kuinka tärkeää on perehtyä työnantajaan ja itse työhön. Peruspalkka ja muita nippelitietoja on hyvä selvittää ennen haastattelua. Opin myös luontokartoittajan työstä sekä muista biologian aloista.

Yrittäjyysarjoittelu ja sioitusoppia

Yhteiskuntaopin yrittäjyyskurssilla (YH6) tekemämme projektit Rata 57 -yritykselle tarjosivat Halikon lukion opiskelijoille mahdollisuuden soveltaa YH6-opintojakson oppeja käytäntöön. Saimme tilaisuuden käyttää luovuutta mm. tekemällä nuorten makuun sopivia mainosvideoita ryhmissä ja kehittämällä ideoita, millaisia lasten synttäreitä voitaisiin järjestää. Henkilökohtaisesti tämä oli mielestäni hauskin osuus, koska tehtävien suorittaminen oli rentoa ja melko itsenäistä.

Yhteistyö Rata 57:n kanssa teki opintojaksosta monipuolisen, koska kaikkia tunteja ei tarvinnut istua koulun penkillä, vaan pääsimme todella tuottamaan jotain oikeasti hyödyllistä. Työskentely oikean yrityksen kanssa antoi arvokasta koke-

Rata 57:n yrittäjät Susan ja Heidi Jokinen avasivat opiskelijoille ajatuksiaan yrittäjyydestä sekä arvoja, jotka ohjaavat Radan toimintatapoja. Yhteisprojektin ensimmäisen tehtävän, mainosvideon, suunnittelu alkoi jo jakson toisella viikolla.

musta tulevaisuutta varten ja mahdollisesti myös innosti monia oman yrityksen pohdinnassa. Rata 57:n yrittäjät avasivat käsitystä liiketoiminnan kaikista puolista ja kertoivat, mikä yrittäjyydestä tekee kaiken sen työn arvoista.

Yrittäjyyskurssissa yhdistyvät ryhmätyöskentely ja luovuuden kehittäminen - kaksi taitoa, joista on hyötyä kenelle tahansa. Opintojakson kokeena oli tällä kertaa uuden konseptin luominen lasten synttäriohjelmaksi ja sen esittäminen Rata 57:n yrittäjille – pääsimmekin jakamaan kaikki potentiaaliset ideamme lasten synttäräkutsujen järjestelyistä. Lopuksi saimme palautetta yrittäjiltä. Tietenkin plussana oli myös, että pääsimme kokeilemaan kaikkia Rata 57:n tarjoamia aktiviteetteja, kuten keilausta, karaokea ja erilaisia pelejä – loistavaa yhdessä tekemistä!

Yrittäjyyskurssi kannattaa valita osaksi opintoja, koska se tarjoaa hyvät eväät yrittäjyyteen ja liiketoiminnan perusteisiin. Yritykset, joiden kanssa yhteistyötä tehdään, voivat muuttua, eli projektit vaihtelevat. YH6-opintojakson käytyäni suosittelisin yrittäjyyttä kaikille, jotka ovat valmiita sen yllätyksiin ja luomaan itsensä näköisen yrityksen - haasteineen ja voittoineen!

Nellin ryhmä taikoi kolme erilaista mainosvideota Rata57:lle. Radan karaokehuone oli kuvauspaikkana mielestän.

TEKSTI
NELLI KORKALAINEN
TAITTO
MARIKA TAURIAINEN

Sijoittajakoulun antia ja salkun tilannekatsaus

Päätin aloittaa lukion alussa sijoittajakoulun, koska tiesin tarvitsevani sijoitustaitoja tulevaisuudessa. 18 oppitunnin aikana olen oppinut paljon tärkeitä asioita sijoittamiseen liittyen, esimerkiksi verotuksesta, sijoitusten hajauttamisesta eri maihin ja aloihin riskin vähentämiseksi ja yleisesti markkinoista. Näitä oppeja olen käyttänyt hyödyksi omassa sijoituksissani. Omasta salkustani löytyy

pelkäästään amerikkalaisia ja eurooppalaisia rahastoja, kunnes täytän 18 vuotta marraskuussa ja pystyn sijoittamaan ilman vanhempia.

Ke 14.5. osallistuin opiskelijoille tarkoitettuun sijoittajatapahtumaan Helsingissä, sijoituspankki Nordnetin uusissa toimitiloissa. Tapahtumassa oli puheenvuoroja sosiaalisessa mediassa esiintyvistä sijoitushuijauksista, FOMO:sta (fear of

missing out), Nordnetin työntekijän sijoituskokemuksista ja Tampereen yliopiston sijoitustutkimuksesta, jossa on tutkitusti todistettu, että pelaamalla Investigame-peliä voi oppia sijoittamaan.

Mielestäni tapahtuman tärkein oppi liittyi FOMOon. Sijoittamisessa ei kannata jäädä murehtimaan ohi menneitä hyviä sijoitusmahdollisuuksia. Myös ammatilliselta menee ohi joitain hyviä sijoituksia, mutta elämä jatkuu ja seuraavia mahdollisuuksia tulee tulevaisuudessa. Oli myös kiinnostavaa kuunnella, miten pelaamisesta on jälleen löydetty joitain hyviä puolia, sillä yleensä uutisoidaan vain pelaamisen huonoista puolista.

TEKSTI
JESSE SALMI

Halun hyväntekeväisyysalkku on toipunut Donald Trumpin ilmoittamien tullien jähdyttämisen jälkeen. Salkun sisältö myydään lukuvuonna 2025-2026 kolmannessa jaksossa, ja mahdolliset voitot lahjoitetaan Pelastakaa Lapset ry:n Saloon paikallisyhdistykselle.

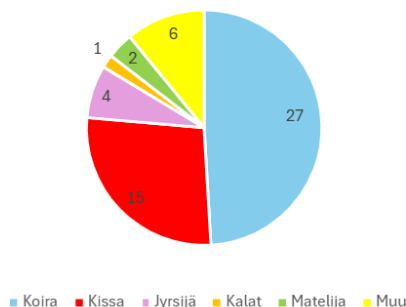
Lemmikit halulaisten arjen ilona

Varsinkin kevätaikaan lukiossa jaksaminen saattaa olla vaakalaudalla. On tärkeää, että on erilaisia voimavaroja, jotka auttavat jaksamaan. Lemmikeistä on monenlaista iloa ja hyötyä, ja halulaisetkin todistavat, että eläimellinen seura on erittäin suositeltavaa.

Halikon lukion opiskelijoille ja opettajille tehtiin maaliskuun lopussa kysely lemmikeistä ja niiden hyödyistä kiireisessä arjessa. Ylivoimaisesti runsaslukuisin karvakaveri halulaisten keskuudessa on koira: 27:llä on koira lemmikkinä. Yhteensä kyselyyn vastasi 46 halulaista. Toiseksi suosituin lemmikkieläin on kissa ja kolmantena jyräjät. Yhdellä opiskelijoistamme on jopa adoptionorsu nimeltään Naleku. Naleku elää Nairobissa, Keniassa Sheldrick Wildlife Trust -kuntoutusohjelman hoivissa.

Halulaisten vastauksissa korostuu lemmikkien tuoman seuran merkitys. Lenkkeilyseuran lisäksi lemmikit tuovat halulaisille myös paljon henkistä tukea. Eräs vastaajista kertoo lemmikin läsnäolon ja silittämisen auttavan häntä suuresti, kun hän on surullinen. Toinen opiskelija kertoo, että raskaan päivän jälkeen on aina ihanaa tulla kotiin, kun koira on niin innoissaan.

Vastanneiden lemmikit

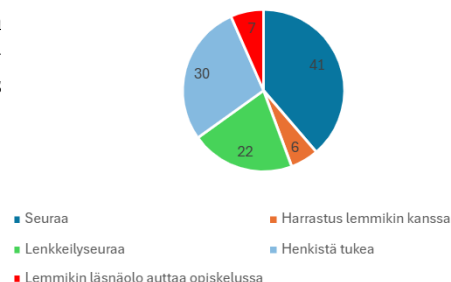

Emme aina tajua, miten monia hyötyjä lemmikeistä on. Lemmikit opettavat omistajalleen

erilaisia taitoja, kuten tunteiden säätelyä, vastuunottamista ja empatiakykyä. Lisäksi lemmikeistä saa terveyshyötyjäkin. Esimerkiksi kissojen kehräys laskee verenpainetta ja sykettä, mikä lievittää stressireaktioita ja rauhoittaa ylikierröksillä olevaa mieltä.

Eläimistä hyödytään myös hoitotyössä: tietyt koirarodut toimivat oppaina ja avustajina esimerkiksi sokeille, diabeetikoille ja neuroepätyypillisille henkilöille. Kyselyyn vastanneista 30 kertoo saavansa lemmikistään henkistä tukea myös opiskelussa. Halulaisten kokemukset pohjautuvat tutkittuun tietoon: lemmikin läsnäolo vaikuttaa positiivisesti opiskelu-arjessa. ”Lemmikki on aina vieressä, kun opiskelu on vaikeaa”, eräs opiskelijoista toteaa.

Mitä iloa/hyötyä lemmikistä on sinulle?

TEKSTI
AMELIA VILJAMAA
AMANDA ROUTASALO

KUVAT
HAASTATELTAVILTA

Sari Nojonen: kissat

Kissojesi nimet, iät ja rodut?

Misu on 16 vuotta ja Mikki on 15 vuotta. Molemmat ovat maatiaiskissoja.

Onko kissoillasi jotain mielipuuhiä tai hauskoja tapoja?

Kissat saavat nameja, kun tekevät temppuja. Misu osaa antaa tassua ja Mikki osaa nousta ottamaan namia kädestä molempien etutassujen kanssa. Misu tulee syliin iltaisin, kun katson telkkaria. Mikki taas tulee yleensä nukkumaan alakertaan sängyn jalkopäähän. Jos Mikki protestoi jotain, niin se alkaa purra kukista tai huonekasveista paloja hampaillaan.

Tykkäävätkö kissasi ulkoilla?

Molemmat kissat tykkäisivät ulkoilla varsinkin kesäisin, mutta muutettuaamme Vaskiolta Tupuriin niiden ei voi enää antaa ulkoilla vapaana, vaan täytyy ulkoilla valjaissa. Mikki varsinkin liivahtaa mielellään terassinoven ollessa raollaan salaa ulos, mutta ei lähde kauas, sillä on muuttunut vanhemmiten ”mammanpojaksi” ja säikkyä kaikenlaisia kovia ääniä ulkona, kuten mopon pärinää. Misu on ”coolimpi” ulkona ja tykkää kököttää paikoillaan pitkäänkin, vaikka vähän kuuluisi outojakin ääniä ympäristöstä.

Miten kissojesi läsnäolo vaikuttaa mielialaasi?

Yleensä ne rauhoittavat mieltäni ja ilahduttavat läsnäolollaan. Välillä sauhu nousee korvistani, kun kissat ovat tehneet

sotkua juuri, kun pitäisi lähteä jonnekin, mutta lepyä pian, koska kissat eivät tietenkään sotke paikkoja tahallaan.

Kuvaile kissojesi luonteita.

Misu on arempi kuin Mikki. Misu on kuitenkin paljon ärhäkämpi, esim. kynsiä leikatessa. Mikkiä se ei haittaa. Molemmat kissat ovat sosiaalisia perheenjäsenten kanssa ja sellaisenaan, jotka ovat ”kissaihmissiä”. Yleensä ne piilotuvat, kun kotonamme on vieraita, mutta voivat tulla esiin pidemmän ajan kuluttua. Misu ja Mikki ovat jo aika vanhoja, joten ne eivät enää leiki niin usein kuin ennen.

Kissojesi lempiherkut?

Sellaiset rouskuvat, joissa on sisällä jotain hyvää täytettä. Mikillä on rajoitettu ruokavalio, ja siksi Misunkin on tyydyttävä samaan ruokaan ja herkkuihin Mikin kanssa.

Meri Kuivalainen: hevonen

Mikä on hevosesi nimi, ikä ja rotu?

Hevoseni virallinen nimi on Funkel Sunshine ja kutsumanimi on Sani. Ikää Sanilla on 17 vuotta, ja rotu on FWB eli finnish warmblood. Kuu-kauden päästä Sanille pitäisi syntyä myös varsa.

Milloin aloitit ratsastamisen?

Aloitin ratsastuksen kolmivuotiaana ratsastuskoulussa.

Millaista Sanin hoitaminen/ylläpitäminen on?

Käyn itse hoitamassa Sania joka päivä, joten aikaa saa siihen kulumaan paljon. Kuitenkin hevosen hoitaminen on ihanan terapeutista, enkä vaihtaisi sitä mihinkään.

Kuinka paljon sinulla menee rahaa Sanin hoitamiseen?

Hevosen kustannuksia ei kannata laskea, se on elämäntapa.

Mikä on Sanin lempiherkku?

Sanin lempiherkku on porkkana!

Amelia Viljamaa: kilpikonna

Mikä on kilpikonnasi ikä, nimi ja rotu?

Speedy on tällä hetkellä noin 20-25-vuotias. Tarkkaa ikää on hyvin vaikeaa arvioida, koska Speedy on pelastettu huonoista oloista. Speedy on nelivarvaskilpikonna.

Minkälainen kilpikonna on yleisesti lemmikkinä? Minkälainen on kilpikonnan ravinto?

Kilpikonna on lemmikkinä tosi mukava, vaikka se ei olisikaan hirveän aktiivinen. Kilpikonnat ovat kasvisyöjiä, eli myös erilaiset luonnosta poimitut kasvit ja kukat ovat kilpikonnille herkkua, kuten vaikka voikukat ja niiden lehdet. Kesällä Speedy tykkää esimerkiksi nauttia ulkona auringosta ja loputtomasta ruokatarjonnasta.

Kenelle suosittelit kilpikonnaa lemmikkinä?

Suosittelen kilpikonnaa sellaiselle henkilölle, joka on rauhallinen ja joka pitää matelijoista. Ennen kilpikonnan ottamista kannattaa hankkia kaikki tarvittava, kuten kilpikonnalle sopiva terraario.

Mikä on Speedyn lempiherkku?

Speedyn lempiherkkuja ovat vesimeloni, mansikat ja voikukat.

Silja Salokannel: koirat

Mitkä ovat koirien nimet, iät ja rodut?

Hupi on 10 kk, Ihku 6 vuotta, Ilo 11 vuotta ja Iisi 14 vuotta. Kaikki ovat bordercollieita.

Minkälainen harrastus agility on?

Agility on vauhdikas, sekä koiraa että ihmistä aktivoiva harrastus. Agility sopii varmasti lähes jokaiselle ihmiselle, mutta ei jokaiselle koiralle. Jos koiran rakenne ja motivaatio näyttävät sopivan lajiin, todennäköisesti harrastus on sopiva.

Mikä on parasta ja raivostuttavinta koiran omistamisesta?

Parasta koiran omistamisessa on koiran tarjoama seura, vilpityn rakkaus ja yleinen ilo. En sanoisi, että mikään on raivostuttavaa, mutta välillä koulutus, jatkuva lenkkeily tai vaikka vahingon sattuessa sisältä jätösten siivoaminen voi olla ärsyttävä.

Onko koirillasi joitakin hupsuja tapoja?

Jos Ihkulle antaa kurkun palan, hän vie sen olohuoneen matolle, kierii sen päällä, ottaa suuhun ja siirtää vähän ja sitten vielä ennen syömistä kierii sen päällä. Ehkä huvittavana tapana voisi myös mainita heidän tavan kerjätä rapsutuksia. Kaikilla on oma tapansa. Esimerkiksi Ihku alkaa "lyömään" tassulla ja Ilo raivokkaasti kuonolla nostaa ihmisen kättä ja ohjaa sitä oikeaan suuntaan.

Mitkä ovat koiriesi lempiherkkuja?

Ei ole erityisiä lempiherkkuja ole. Esimerkiksi lihapullat ja kaupan koira-herkut maistuvat.

Yo-kokeet - lukion tulikaste

Ylioppilastutkinto on jokaisen lukiolaisen tulikaste, johon tiivistyvät kaikki lukioaikana opitut tiedot. Yo-kokeeseen valmistautumiseen on monia viime hetken konsteja, kuten Halun abit todistavat tällä sivulla. Abien vinkkien lisäksi myös koulupsykologi Katariina Raita tarjoaa ohjeita koestressin selättämiseen.

Abien viime hetken yo-koevinkit

Lopeta lukeminen ajoissa viimeisenä iltana ja tee jotain, mikä saa ajatukset muualle:)

Pari ohrapirttelöä naamaa ja sit nukkuu.

Hyvien eväiden pakkaaminen rentouttaa aina. (Tiktokista löytyy erittäin rentouttavia eväidenpakkausvideoita, joita on kiva katsoa vaikkapa illalla.)

En osaa sanoa. En lukenut yhtään, menin vaan yolo, aamulla pakkasin eväät ja siitä eväsretkelle.

Vinkiksi antaisin, että jos lukeminen on jäänyt vähälle, niin turhaan alkaa juuri ennen koetta kahlaamaan kaikkia kirjoja, vaan katsoo lyhyitä videoita edellisenä päivänä tärkeistä aihealueista, jos jotain jäisi niistä päähän.

Edeltävänä iltana teen eväät valmiiksi, katson vielä jonkin lyhyen videon aiheesta ja menen ajoissa nukkumaan (ainakin yritän).

Edellisenä päivänä pyrin miettimään mahdollisimman vähän seuraavan päivän koitosta. Kohokohtana onkin huippueväiden valmistus, ja sitten saatan lukea vielä muihin kokeisiin ja rentoudun ja teen kivoja aktiviteetteja. Pyrin menemään aikaisin nukkumaan, jotta jaksan olla kokeessa.

Massiivinen doomscrolling ja max 5 h unet ennen koetta. Kirjoituksia ennen ei vahingossakaan kerrata mitään vaan jauhetaan *askaa frendien kanssa. Vinkkinä se, että kannattaa koetilanteeseen tuoda omat kuulokkeet, koska vastamelu ja se, että kuulokkeet ei paina, on erittäin mukava.

Koulupsykologin ohjeet ja evästyks

Mitä EI kannata tehdä yo-koetta edeltävänä päivänä tai iltana?

Ei kannata opiskella paniikissa uusia asioita edellisenä päivänä ja iltana. Viime hetken pännäys ei yleensä tuo merkittävää lisähyötyä, mutta voi lisätä stressiä ja uuvuttua.

Mitkä kannattaisi tehdä yo-koetta edeltävänä päivänä tai iltana?

1. Tee jotain rentouttavaa ja mukavaa

Kokeen alla ei tarvitse suorittaa koko ajan. Käy kävelyllä tai saunassa, juttele ystävän kanssa, katso lempisarjaa, tai tee jotain muuta, mikä saa mielen rauhoittumaan. Rentoutuminen auttaa nukkumaan paremmin ja tukee keskittymiskykyä.

2. Valmistele käytännön asiat valmiiksi

Pakkaa tarvittavat välineet (esim. eväät, tietokone) jo edellisenä iltana ja valitse itsellesi mukavat vaatteet koetilanteeseen. Tarkista myös, mihin aikaan ja missä koe on. Kun aamulla ei tarvitse stressata käytännön asioista, voit keskittyä itse suoritukseen rauhallisemmin.

Bonuksena: 3. Halutessasi voit tehdä edellisenä päivänä **mielikuvaharjoituksen**, jossa kuvittelet onnistuneen koepäivän vaihe vaiheelta mielessäsi läpi aamutoimista kokeen palautushetkeen asti. Tämä voi osaltaan helpottaa jännitystä.

Mitä terveisiä lähettäisit tuleville yo-kokelaille?

Luota itseesi – olet tehnyt pitkän matkan ja oppinut valtavasti tähänastisen koulupolkusi varrella. Yo-kokeet ovat tärkeitä, mutta ne eivät määritä koko elämääsi. Hengitä syvään, tee parhaasi ja muista: sinä riität juuri sellaisena kuin olet. Tsemppiä, sä pystyt tähän!

Millä keinoilla voi hallita yo-koestressiä?

1. Suunnittele huolella

Tee itsellesi realistinen lukusuunnitelma. Pyydä sen laatimiseen tarvittaessa tukea. Kun tiedät, mitä teet ja milloin, stressi vähenee ja tunnet tilanteen olevan hallinnassa. Näin kesälomankin viettäminen on mukavampaa.

2. Huolehdi perustarpeistasi

Pidä hyvää huolta itsestäsi ja perustarpeistasi, tällöin opiskelukin sujuu paremmin. Nuku ja pidä lukemisesta taukoja, syö hyvin ja riittävästi sekä anna kehollesi liikettä.

3. Kannusta ja kehu itseäsi

Muistuta itseäsi siitä, että teet parhaasi ja se riittää. Virheitä saa tulla – yksittäinen koe ei määritä koko tulevaisuutta.

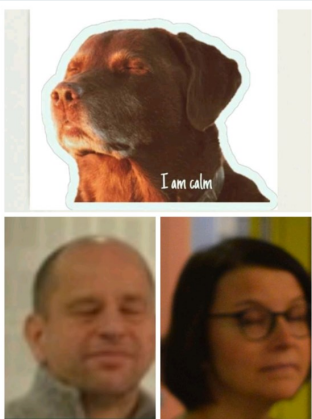
Bonuksena: 4. Jos huomaat olevasi kovin stressaantunut tai ahdistunut lähestyvistä ylioppilaskirjoituksista, juttele asiasta läheisillesi tai varaa vaikka aika koulu-psykologin tai -kuraattorin vastaanotolle.

HALUbelike

Arvon Halu-kansa! Me abit haluamme kiittää, sillä on meidän aikamme lähteä omille teillemme. Tulemme syvästi kaipaamaan ihania lukiovuosiamme ja mahtavia opettajia, jotka saattoivat meidät tähän pisteeseen. Olemme, ainakin osittain, kasvaneet ihmisinä ja muuttuneet yksilöinä johonkin suuntaan. YTLbeliken inspiroimina tarjoamme hupaisan sivun teille nautittavaksi. Adios amigos!

she sent me her location bruh
tf is this

I call it Valmistuminen

Rhymes with Grug

my daily routine

7:00 am - good morning
9:00 am } think and talk about
12:00 nn }
1:00 pm }
3:00 pm } ESA
5:00 pm }
7:00 pm }
9:00 pm }
11:00 pm - good night

Valeutisten jäljillä Varsovassa

Joukko halulaisia oli edustamassa Suomea NEOS-verkoston opiskelijatyöpajassa Puolassa huhtikuun alussa. Mukana oli opiskelijoita yhdeksästä koulusta eri puolilta Eurooppaa, ja teemana oli ajankohtaisesti *Fake News, Social Media and Mental Health*. Matkapäiväkirja-merkintöjen avulla myös muut pääsevät kurkistamaan erilaisen kouluviikon antiin.

ma 7.4.

Maanantaiaamun olimme vielä koulussa, koska lentomme lähti vasta illalla. Ruokailun jälkeen lähdimme innoissamme junalla kohti Helsinki-Vantaan lentokenttää. NEOS-tapaaminen Puolassa tuntui etukäteen innostavalta mahdollisuudelta kokea kansainvälistä yhteistyötä, tavata uusia ihmisiä ja kehittää omaa osaamista. Ennen matkaa teimme erilaisia valmisteluja sekä perehdyimme projektin aiheeseen ja paikalliseen kulttuuriin.

Lentokentällä jännitys tiivistyi, kun tiesimme seuraavan viikon host-perheiden odottavan porttien ulkopuolella. Lentokentältä hajaannuimme omiin perheisiimme ja pääsimme tutustumaan seuraavan viikon seuraamme. Tuntui hieman oudolta mennä vieraaseen kotiin ja perheeseen asumaan viikoksi, mutta kaikki sujui hyvin ja perheet ottivat meidät vastaan sydämellisesti. Illalla menimme ravintolaan, jossa oli muitakin NEOS-opiskelijoita ja puolalaisia. Oli mukavaa tutustua heti muihin. Kaikki vaikuttivat mukavilta ja puhuivat hyvää englantia, eikä kommunikoinnissa ollut ongelmia, vaikka se jännitti hieman etukäteen.

Hilma Niittyaho

ti 8.4.

Aamulla heräsimme ensimmäiseen kokonaiseen päivään Puolassa isäntäperheiden luona. Koulussa tutustuimme muihin opiskelijoihin, jotka olivat Espanjasta, Saksasta ja Puolasta. Kuulimme myös lisätietoja viikon ohjelmasta. Workshopin teema oli *Fake news, social media and mental health*. Ensivaikutelma kaikesta oli hyvä: järjestelyihin oli selvästi laitettu runsaasti aikaa ja ajatusta.

Päivän mittaan kuulimme opiskelijoiden tekemiä esitelmiä omista kouluistaan, ja pääsimme myös itse esittelemään meidän koulumme, Halikon lukion. Muut koulut olivat huomattavasti suurempia kuin meidän koulumme.

Viimeisenä ennen koulupäivän päättymistä meidät jaettiin vielä kansainvälisiin työryhmiin esitelmien työstämistä varten. Päätimme ryhmäni kanssa luoda PowerPoint-esityksen algoritmien vaikutuksista omiin mielipiteisiin. Ryhmässäni oli oma host-opiskelijani ja hänen ystävänsä oman vieraansa kera. Meidän yhteistyömme alkoi heti sujuvasti, ja meillä oli hauskaa.

Koulupäivän jälkeen lähdimme yhdessä kauppakeskukseen, ja iltaa vietimme yhden opiskelijan kotona ja tutustuimme paremmin toisiimme. Myöhemmin menimme kotiin host-perheisiin ja annoimme Suomesta tuomamme tuliaisets.

Lotta Stenfors

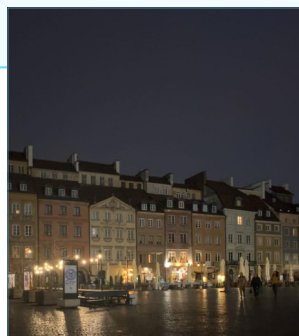
ke 9.4.

Keskiviikko meni ryhmätöitä tehdessä: aloitimme klo 8.30 ja työskentelimme klo 14.30 asti. Minun ryhmässäni oli kaksi puolalaista ja yksi saksalainen. Esityksemme aihe oli somen ja valeutisten vaikutus mielenterveyteen. Esitysmuodoksi valitsimme perinteisen PowerPoint-esitelmän. Esityksessämme oli mukana faktatietoa, videoita ja kysymyksiä yleisölle.

Koulun jälkeen suuntasimme kauppakeskukseen nimeltä Arkadia. Siellä teimme ostoksia ja söimme kiinalaisessa ravintolassa. Lisäksi isäntäperheeni äiti osti meille puolalaisia herkkuja ja puolalaista kosmetiikkaa kokeiltavaksi. Pääsimme kokeilemaan Krowkeja, jotka ovat kinuskitäytteisiä karkkeja, sekä Ptasie Mleczko -nimisiä karkkeja, jotka ovat suklaalla päällystettyjä vaahdotkarkkeja.

Vielä illan huipennukseksi kävimme Varsovan vanhassa kaupungissa pienellä kävelyllä. Kaupunki oli mielestäni hienon näköinen varsinkin pimeällä. Siellä oli paljon kahviloita, ravintoloita ja matkamuistokauppoja. Kaupungin rakennukset olivat värikkäitä ja tiiviisti rakennettuja. Erityisesti mieleen jäivät vanhanaikaisilla mukulakivillä päällystetyt kadut ja niitä valaisevat tunnelmalliset lyhdet.

Geri Vasileva

to 10.4.

Torstaina heräsimme viimeiseen koulupäiväämme Puolassa. Aamulla oli vähän aikaa viimeistellä esitelmämme, ja sitten oli aika esittää tuotoksemme muille ryhmille ja opettajille. Näimme hienoja Power-Point esityksiä ja myös videoita esimerkiksi sosiaalisen median vaikutuksesta mielenterveyteen ja somen negatiivisten vaikutusten torjuntakeinoista.

Esityksistä erityisesti jäi mieleen se, miten luovasti ryhmät kertoivat aiheistaan. Esitelmiin vierähti monta tuntia, ja sitten olikin vuorossa puolalaisten opiskelijoiden tekemä tehtävä, jossa meidän piti lukea uutisjuttuja sekä arvuutella ja löytää vihjeitä, oliko kyseinen uutinen tosi vai ei. Osa oli selkeästi valeuutisia, mutta joissakin oli hankalaa miettiä, oliko se todellinen vai ei.

Lopuksi kirjoitimme muistilapuille filiksiä ennen ja jälkeen työskentelyn. Näiden lappujen perusteella pystyi päättelemään, että kaikilla oli ollut kivaa ja oli myös mahtava mahdollisuus tutustua uusiin ihmisiin. Päivä päättyi ryhmäkuviin sekä muiden opiskelijoiden ja opettajien hyvästeihin. Koulun jälkeen suuntasimme taas kauppakeskukseen, jossa vietimme loppuillan

Emilia Niittyaho

pe 11.4.

Viimeisenä aamuna kuulumme, että lentomme olikin peruttu ja siirtyi kello yhdestä iltaseitsemään. Lähtöpäivä meni minulla lähes nukkuessa, koska edellisenä päivänä host-opiskelijalleni sattui pieni tapaturma ja perhe joutui viettämään suurimman osan illasta ja yöstä sairaalassa. Vietin illan host-perheen äidin kaverin kanssa, jonka kanssa meillä ei ollut yhteistä kieltä. Kommunikointi oli vaikeaa, mutta onnistui kääntäjän kanssa.

Kun lentokentälle lähdön aika tuli, olin surullinen, koska reissu loppui, mutta kuitenkin huojentunut, sillä etenkin viimeinen ilta oli vähän raskas. Lentokentällä sanoimme hyvästit perheillemme ja lähdimme kohti Suomea. Päällimmäiseksi reissusta jäi mieleen siellä tapaamani ihmiset. Matkan ja työpajan tulen muistamaan mukavana kokemuksena, jolla opin paljon muista kulttuureista.

Hilma Niittyaho

NEOS (eli Network of European Oriented Schools) perustettiin aikoinaan eurooppalaisten koulujen verkostoksi, jotta opiskelijat pääsevät tutustumaan toisiinsa ja eri kulttuureihin. Koronapandemian aiheuttaman pitkän tauon jälkeen oli erityisen hienoa päästä osallistumaan Varsovan NEOS-opiskelijatyöpajaan. Ilmassa oli jälleen näkemisen riemua ja uusia iloisia kohtaamisia, kun me opettajat tapasimme yhteisellä illallisella.

Puolalaiset opettajakollegani, isäntäperheet ja opiskelijat olivat nähneet paljon vaivaa opiskelijatapaamisen eteen, minkä ansiosta tunnelma oli välitön ja ystävällinen ja opiskelijoiden työpajatyöskentely sujui. Kuulimme esityksiä niin valeutisten tunnistamisesta, valevideoista, mielipiteisiin vaikuttamisesta kuin mielenterveyden vaalimisen tärkeydestäkin. Varsin hyödyllistä opettajillekin! Matka oli kaikin puolin antoisa ja onnistunut, mistä kiitokset mainiolle matkaseuralleni: Emilialle, Hilmalle, Gerille ja Lotalle. Erityiskiitokset lisäksi vanhemmille, jotka hakivat meidät myöhäiset matkustajat Helsingin lentokentältä.

Sari H.

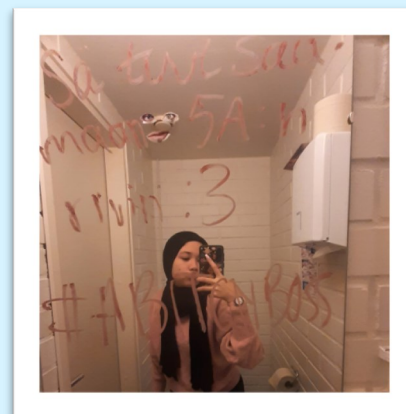
Exchange Students' Farewells

The exchange year for our dear foreign friends Jeremie and Naura is unfortunately coming to an end. But they're not leaving us without a heartfelt goodbye.

A Letter to Halu

It feels very weird to say that I only have less than a month left at Halu. The place that felt very unfamiliar at first, now feels like a part of my everyday life. Everything I did in Halu was very different and new to me. The small and cozy building makes Halu more special.

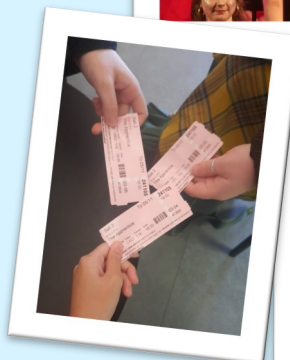
I never thought that my time in Halu would go so fast. It feels like I just came and chose my courses for the first period. Thanks to all fellow students and teachers who were always ready to help when I looked confused or didn't understand something. I feel very welcomed and as time goes by I feel like I belong here. Now, everything in Halu is very familiar and it doesn't feel like a foreign place anymore. I just found out that it doesn't take long to make a foreign place feel like home.

It was such an honor to be able to participate in the Wanhat 2025. I personally think that the Wanhat is a very unique tradition. In addition, it was a very fun and exciting experience. These memories will be remembered forever. I will never experience the same thing with the same people again.

Being in Halu gave me so much more insight and allowed me to see many different mindsets. Without realizing it, my way of thinking became more open due to different people I met here. Also, coming here has made me more courageous. Although there are some hard

points, many people helped and the problems are solved nicely. This made me realize that everywhere I go, I am not alone.

After being here for about 8 months, it just starts to feel like a daily life that I would like to continue. All the routine starts to feel comfortable; waking up, getting on the bus, studying at school, eating lunch, and going back home. As I enjoy those routines, time flies and I have almost reached the end.

I'm glad that I am here in Finland this year, with people in Halu and my host family that are always supporting me. I will never forget a single experience here. I believe that everything I experience here will be useful for the rest of my life. I hope I can come here again very soon!!

Kiitos kaikille! Nähdään ensi kerralla!

Best regards,
Naura Salsabila

An Amazing Year

Spending a year in Finland has been exciting. From the moment I arrived, I was struck by the beauty of the country, endless forests, peaceful lakes, and the quiet charm of Finnish towns and cities. The changing seasons brought unique experiences: skiing and northern lights in winter.

Living with a host family was scary at first because you never know what they'll be like. But they welcomed me warmly and made me feel like a part of their everyday life. I've also made incredible friendships that I hope will stay forever, they helped me grow a lot, and for sure changed my life.

During the year I gained insight into Finnish customs, traditions, and values especially the importance of nature, personal space, and honesty. Attending a Finnish school was another eye-opener. The education system here is very different from mine back home. I appreciated the relaxed but focused atmosphere, and I made friends from different backgrounds who taught me so much about both Finnish culture and me.

I've also had the opportunity to try new things that I probably wouldn't have tried otherwise. This exchange year has helped me grow as a person I've become more independent, open-minded, and confident. I've learned to appreciate both my own culture and the differences that make others unique.

I will for sure never forget this year, I'm very thankful for all the people that helped me during this year.

Jérémie

KOONNUT
PARKER ISOTUPA

Sounds in the Night

First, I heard it once. Soon after it, I heard it twice. Such a strange ticking sound. On the third time, I heard it thrice. The further the ticks went, the more ticks I heard every time. It was dreadful. It sounded like a broken clock.

Once it got up to ten ticks per a single tick, I heard a "clack" sound, quiet whirring, and then the cycle began again. As much as I tried to ignore it and just fall asleep, it was of no use.

I decided to finally get up from my bed. I took a stroll through the house. In every room, the ticking was just as loud as in my room. It was as if the ticking followed me, no matter where I went. Even when I stepped outside onto our lawn for a bit, the ticking would not leave me alone.

I figured out I must be in a dream, and decided to feel my body with my hands to see if I could actually sense the touch. To my surprise, I did, and when I patted my chest, I felt something hard and unnatural, right where my heart

would be. I quickly took off my shirt, and to my horror, there was an alarm clock installed onto me. It was partly inside of me, the clock face visible outside.

Apparently it had been stuck in a cycle of ten ticks, and once I had accidentally patted it with my hand, it got unstuck, and the second hand was almost pointing at 12 already. I couldn't move, and when the pointer finally got to 12, the clock began ringing, sending painful vibrations through my whole body, before it all faded to blackness.

The following morning, his body was found. The townsfolk were horrified of what had happened. The newspapers all read, "The 'clocksmith murderer' strikes again".

TEKSTI
EEMELI MANNER

Teksti on ENA3-opintojakson kiitettävä koekirjoitelma.

Viele Grüße aus Köln!

Halun kakkoset Eeni ja Amanda olivat mukana lukiomme ja saksalaisen Europaschule Kölnin välisessä työvaihdossa. Koulunkäynnin sijaan vaihdossa oltiin työharjoittelussa kaksi viikkoa. Saksalaiset opiskelijat olivat Suomessa tammi-helmikuun vaihteessa, ja halulaiset suuntasivat vastavierailulle Saksaan huhtikuun lopussa.

Eeni

Ennen Saksaan lähtöä oloni oli odottava, mutta myös hiukan jännittynyt. Etenkin isäntäperheessä asuminen ja työharjoittelu jännittivät etukäteen.

Lähtöä helpotti se, että vaihtopariini oli ehtinyt tutustua jo aikaisemmin, kun hän oli Suomessa omassa työvaihdossaan helmikuussa. Isäntäperheenä toimiminen ei ollut niin työlästä kuin voisi olettaa, varsinkin jos suunnittelee iltojen ohjelmaa porukalla muiden työvaihtoprojektissa mukana olevien kanssa.

Olin Saksassa töissä kahdessa eri paikassa: ensimmäisen viikon olin Kölnin EU-toimistossa ja toisen viikon koulussa avustamassa englannin tunneilla. EU-toimistossa sain osallistua erilaisiin kokouksiin ja autella muissa tehtävissä. Koululla seurasin englannin opetusta ja autoin oppilaita parhaani mukaan.

Saksassa kaikki sujui jopa odotettua paremmin, ja esimerkiksi työharjoitteluihmissa ei ollut mitään ongelmia. Ainoana isompana haasteena oli, että jatkuva englannin puhuminen oli ajoittain melko raskasta.

Reissusta jäi hyvä kokemus, ja kaksi viikkoa kului todella nopeasti. Työpäivät olivat kivoja ja ainakin omista harjoittelupaikoistani tekemistä oli tarpeeksi. Työpäivien jälkeen oli myös tarpeeksi aikaa tutustua kaupunkiin ja tehdä kaikkea kivaa.

Saksalaisten vaihtarien kanssa Helsingissä. Vierailukohteena oli muun muassa tuomiokirkko ja SeaLife.

Amanda

Lähdin mukaan työvaihtoprojektiin ensisijaisesti uusien kokemusten vuoksi, toissijaisesti siksi, että olen opiskellut saksaa lähemmäs kaksi vuotta. Saksalaiset olivat Suomessa jo helmikuussa, ja heidän vierailuaan ennen stressasin turhaan isäntäperheenä toimimista, sillä ajattelin sen olevan raskaampaa kuin se todellisuudessa oli.

Alkuun kuitenkin tuntui haastavalta keksiä vapaa-ajaksi ohjelmaa saksalaisille vaihtareille, kun ei vielä oikein tuntenut heitä. Vaihdon ajankohta oli myös hiukan haasteellinen: vanhojen stressin ja koeviikon lomassa aktiviteettien mahdolluttaminen kalenteriin ei ollut helpoin tehtävä. Kaikesta huolimatta oli kuitenkin mukavaa toimia isäntäperheenä.

Huhti-toukokuun vaihteessa oli minun vuoroni lähteä Saksaan kahdeksi viikoksi. Olin töissä alakoulussa, jossa on jokaisella luokka-asteella englantipainotteiset luokat. Työskentelin kuitenkin lähinnä ykkös- ja kakkosluokkalaisten kanssa, jotka eivät vielä englantia kovin hyvin taitaneet. Työtehtäväni oli pääosin oppitunneilla auttelua. Etukäteen jännitin vähän sitä, että saksalaislasten kanssa kommunikoinnissa voi olla haasteita, mutta kommunikointi elekielellä ja huonoilla saksantaidoillani osoittautui kuitenkin yllättävän sujuvaksi.

Ehdottomasti kannatti lähteä työvaihtoon. Työpaikkani oli kiva, ja oli mielenkiintoista tutustua Saksan koulujärjestelmään. Kaksi viikkoa melkein yksin ulkomailla antoi lisää varmuutta omaan pärjäämiseen itsenäisyyttä vaativissa tilanteissa, ja Köln todellakin oli näkemisen arvoinen kaupunki.

Feminismiä tarvitaan yhä

Pienestä saakka olen huomannut, että poikia kohdellaan eri tavalla kuin tyttöjä. Ala-asteella, kun lukuvuosi alkoi ja piti hakea kirjoja koulun varastosta, opettaja pyysi aina vahvoja poikia kantamaan. On tavallaan samantekevää, kuka kantaa kasan kirjoja, mutta minua ärsytti, koska kyllä minäkin olisin ollut yhtä kelvollinen kantamaan kirjoja.

Yläasteelta muistan tapauksen, kun eräs teknisen työn sijainen otti yhden tytön vyötäröstä kiinni. Se häiritsi tätä työtä niin, että hän kävi kertomassa toiselle opettajalle epäasiallisesta käytöksestä. Opettaja sanoi vain, että sijainen oli vain vanhanaikainen, ja sulki tämän tytön tunteet kokonaan. Asialle ei tehty mitään.

”Pojat ovat aina poikia” on kulunut sanonta. Olen kyllästynyt siihen, että pojat voivat tehdä lähes mitä vain: eivät tee ryhmätyössä omaa osuuttaan, tekevät tyhmiä ja kertovat loukkaavia ”vitsejä”, huutelevat ja viheltelevät kaduilla naispuolisille (”catcalling”) ja selittävät ilmiselviä asioita (”mansplaining”). Silti heitä kunnioitetaan ja heidän huonolle käytöksellensä usein keksitään tekosyitä.

Tietenkään kaikki pojat ja miehet eivät ole osa ongelmaa. Kaikki miespuoliset eivät ole pahoja, mutta tarpeeksi iso osa on, että siitä on tullut ongelma. Esimerkiksi viime kesänä nousi kiihkeä keskustelu siitä, kumpaan naiset mieluummin törmäisivät metsässä, mieheen vai karhuun. Suurin osa naisista vastasi karhu, ja iso joukko miehiä somessa suuttui siitä.

Miesten huono käyttäytyminen ei näy pelkästään naisten ja miesten välillä, vaan myös miesten kesken. Perinteisesti ajateltuna miehen pitäisi olla kova. Mies ei itke, ei ole hellä eikä koe empatiaa. Hyvin kärjistettynä mies on vain luu- ja lihakasa, joka ei tunne muuta kuin vihaa ja aggressiota. Sosiaalisessa mediassa yksi ”suosittu” tämänkaltaisen mies on **Andrew Tate**. Hän on ensimmäinen henkilö, joka tulee mieleen toksisesta maskuliinisuudesta. Hän ajattelee, että miehen täytyy olla kova, mies ei saa itkeä ja nainen on miehen alapuolella. Tate on monien poikien suosiossa, ja he uskovat siihen, mitä Tate sanoo.

Tämä on miesten maailma, mutta myös me naiset asumme täällä. Pitkin historiaa naisia on alistettu. Naiset ovat olleet isän tai puolison omaisuutta. Suomessa naiset saivat äänioikeuden vuonna 1906, vuonna 1919 oikeuden käydä ansiotyössä ilman aviomiehen lupaa ja vuonna 1995 mahdollisuuden mennä armeijaan. Nykyäänkin naiset ympärillä maailmaa taistelevat omista oikeuksistaan. Esimerkiksi Yhdysvalloissa on vahvasti esillä aborttilakien tiukentaminen ja Afganistanissa naisten oikeuksia on heikennetty erittäin paljon talibanien takia.

Myös tieteessä on ollut ja on edelleen epätasa-arvoa, esimerkiksi Matilda-ilmiö, joka tarkoittaa naisten tieteellisten saavutusten kiistämistä ja vähättelemistä. Kunnia siirtyy miehille. Esimerkiksi **Lise Meitner** havaitsi ensimmäisenä ydinfission vuonna 1938, mutta hänen mieskollegansa sai siitä Nobel-palkinnon. **Rosalind Franklin** teki merkittäviä havaintoja DNA-rakenteesta, mutta hänen vanha työparinsa **Maurice Wilkins** käytti Franklinin muistinpanoja **James Watsonin** kanssa. He saivat kaiken kunnian DNA-rakenteen selvittämisestä. Nykyäänkin tieteessä naisien näkyvyys on pienempi. Esimerkiksi vuosien 2020–2024 aikana fysiikan, kemian ja lääketieteen alueista Nobel-palkinnon voittaneita on 37, ja heistä vain 6 on naisia ja loput 31 miehiä.

Suomessa tasa-arvo naisten ja miesten välillä on pääosin hyvä: pääosin kaikilla on samat oikeudet ja velvollisuudet. Kuitenkin joittenkin miesten asenne naisia kohtaa on törkeä ja ällöttävä. Loppukeväästä julkisuuteen nousi kolmen tytön puukotus, ja todennäköisesti tekijä valitsi nämä uhrit, koska he olivat tyttöjä. Yhteiskunnassa ei tietenkään ole parannettavaa pelkästään naisten oikeuksissa ja turvallisuudessa, vaan miestenkin tilanteessa. Tärkeintä on, että tasa-arvo, kunnioitus toista sukupuolta kohtaan ja kaikille samanlaiset mahdollisuudet toteutuvat.

Feminismi on poliittinen ja sosiaalinen liike, joka sai alkunsa 1800-luvulla ja jonka tavoitteena on tasa-arvo eri sukupuolten välillä sekä vähemmistöjen oikeuksien ja naisten aseman parantaminen. Kun seuraa maailmanmenoa niin kolmansissa maissa, Yhdysvalloissa ja monissa muissa länsimaissa sekä ihan kotimaassammekin, on valitettavasti todettava, että feminismiä tarvitaan yhä.

Kuvataidediplomini – kertomuksia metsistä

Olen harrastanut kuvataiteita ja luovaa tekemistä koko ikäni. Kuvataide on ollut minulle hyvin tärkeä tapa ilmaista itseäni, oppia uutta ja käsitellä tunteitani. Jo yläasteella kuvataideopettajani suositteli minulle lukion kuvataidediplomia. Lukion kakkosella päätin tarttua haasteeseen ja lähteä toteuttamaan omaa diplomityötäni. Olen iloinen, että päätin tehdä sen, koska prosessi on ollut hyvin monipuolinen.

Oman työn taustalla vanha tarina

Kävin kaikki mahdolliset kuvataiteen kurssit jo ykkösvuonna, paitsi diplomikurssin. Halusin säästää sen myöhemmälle, jotta ehtisin kehittää taitojani vielä lisää ja löytää oman ilmaisutapani. Kurssit inspiroivat minua kokeilemaan erilaisia tekniikoita. Odotinkin ennalta innolla diplomityön tekemistä.

Aiheekseni valitsin Suomen metsät sekä niiden kansantarinat, historian, merkityksen sekä niiden välisen yhteyden. Sudet ovat olleet osa suomalaista kulttuuria ja kansantarinoita vuosisatojen ajan, ja niihin liittyy sekä pelkoa että kunnioitusta. Historialliset tapahtumat, joissa sudet ovat olleet ihmisten kanssa vuorovaikutuksessa ovat jääneet vahvasti elämään.

Minun työni inspiraationa oli yksi Suomen tunnetuimmista susitarinoista. Se kertoo Varsinais-Suomen alueella vuosina 1880–1882 liikkuneesta suuresta naarassudesta, joka tappoi yhteensä 22 lasta. Tammikuussa 1882 venäläinen susien ammattitappaja lopulta sai sen hengiltä. Hänen mukaansa susi oli vanha ja huonohampainen. Susi ei enää kyennyt saalistamaan normaalia riistaa, joten se alkoi hyökätä puolustuskyvyttömiä lasten kimppuun.

Vuonna 1955 Arvo Saura haastatteli Iidaa hänen järkyttävää kokemuksestaan. Iida muisteli, kuinka susi hyppäsi aidan yli ja kaatoi hänet maahan. Se puri häntä ja raahasi häntä kohti metsää, mutta naapuritalon renki sattui näkemään tilanteen. Hän alkoi huutaa ja huijaa, mikä säikäytti suden ja pelasti Iidan. Paksut vaatteet ja hartiahuivi auttoivat häntä selviämään hengissä.

Kuvataidediplomiaiheet 2024-25

Kuvataiteen lukiodiplomin tehtävävaihtoehtoja on kuusi, joista opiskelija valitsee yhden (tarkat tehtävänannot oph.fi-sivustolla).

1. KERTOMUKSIA METSÄSTÄ – metsien merkitys Suomessa
2. TOISLAJINEN – toisen lajin näkökulma
3. TEKOÄLYN HAASTE – tekoälyn ongelmat
4. NÄKYMÄTÖN ULOTTUVUUS – uuden ulottuvuuden luominen
5. ANTAA KAIKKIEN KUKKIEN KUKKIA – kukkien symboliikka
6. ARKI – arjen sankareista ja askareista

Susi-litan tarina on jäänyt elämään suomalaisen historiaan. Olin lapsena kuullut Vaskiolla tapahtuneesta Susi-litasta, ja kun keskustelin perheeni kanssa kuvataidediplomityön aiheesta, isäni muistutti minua kyseisestä kertomuksesta. Tämä muisto herätti kiinnostukseni aiheeseen. Susiin liittyy paljon kansanperinteitä ja pelkoja, mutta samalla ne ovat olennainen osa suomalaista luontoa ja ekosysteemiä.

Taiteilija Hannu Nikander on kuvannut Susi-litan tarinan Vaskiolla olevaan muistomerkkiin. Hän päätti kuvata lapsen makaamassa maassa ja suden katsomassa renkiä vihaisesti. Halusin yhdistää diplomityössäni susiaiheen ja metsän tunnelman, mikä johdatti minut tekemään oman version Hannu Nikanderin Susi-ilta-teoksesta.

Onneksi Susi-litan onnettomuudelle tuli hyvä päätös. Kuitenkin on hyvä miettiä, että susi teki vain kaikkensa selvitäkseen hengissä. Kun asiaa miettii useasta näkökulmasta, voi huomata tilanteen olleen traaginen. Vanha susi oli epätoivoinen ja nälkäinen.

Hannu Nikanderin Susi-ilta-teos on nähtävillä Vaskiolla Susi-litan muistomerkillä.

Tarinoiden mukaan ensimmäinen suden uhri oli kahdeksanvuotias Kalle, joka katosi jäljettömiin tammikuussa 1880, kun hän oli yöllä lähtenyt tyhjentämään yöastiaansa. Kymmenenteen uhuriinsa saakka susi tappoi kaikki saaliinsa. Viimeisenä suden kynsiin joutunut Iida Laakso onneksi selvisi hengissä.

Diplomin tekijältä vaaditaan omatoimisuutta ja aikataulutustaitoja

Kuvataidediplomin tarvikkeet saa pääosin koululta, vain mahdolliset erikoistarvikkeet pitää hankkia itse. Minulla oli itselläni valmiina suurin osa tarvittavista materiaaleista ja työvälineistä, kuten kanvaaseja, maaleja, pensseleitä ja öljyn ohennusainetta. Ainoa hankinta, jonka jouduin tekemään, oli kansio portfolioa varten.

Työskentely tapahtuu itsenäisesti, mikä edellyttää omatoimisuutta ja kykyä pysyä aikataulussa. Koska työ on laaja ja itsenäinen, hyvä suunnittelu on tärkeää. Vaikka aluksi ajattelin aikataulutavani työn tarkasti, huomasin, että prosessi eli koko ajan. Opin kuitenkin mukautumaan muutoksiin ja tekemään päätöksiä itsenäisesti.

Taiteellisen työn lisäksi on vielä portfolio eli Kuvataidediplomin kirjallinen osuus. Tarkkaa pituutta portfolioille ei ole määritetty, mutta itselläni on yli 22 000 merkkiä pitkä. Siinä pitää käsitellä valittua aihetta sekä kertoa prosessin vaiheista. Kuulostaa varmaan puuduttavalta tehdä kokonainen portfolio, mutta itselleni tuli kyllä yllätyksenä sen tekemisen hauskuus.

Työpäiväkirja

11.10. Aiheeseen perehtymistä -> 17.10. Aiheeseen perehtymistä -> 18.10. Aiheeseen perehtymistä -> 24.10. Luonnostelua -> 25.10. Luonnostelua -> 28.10. Työn tekemistä -> 29.10. Luonnostelua -> 30.10. Työn tekemistä -> 5.11. Portfolion kokoamista -> 15.11. Portfolion kokoamista -> 7.11. Työn tekemistä -> 10.11. Tekstin kirjoittamista -> 16.11. Portfolion kokoamista -> 21.11. Tekstin kirjoittamista -> 24.11. Työn tekemistä -> 29.11. Luonnostelua -> 28.11. Portfolion kokoamista -> 19.12. Viimeistelyä -> 21.12. Portfolion kokoamista 16.2 -> Viimeistelyä -> 17.2. -> Viimeistelyä -> 5.3.

Monella tavalla opettavainen prosessi

Kuvataidediplomin suorittaminen on ollut yksi lukio-opintojeni antoisimmista projekteista: merkittävä ja opettava kokemus. Se on tarjonnut mahdollisuuden kehittää itseäni taiteilijana, syventyä minua kiinnostaviin teemoihin ja oppia itsenäistä työskentelyä. Vaikka prosessi on vaatinut sitoutumista ja ajanhallintaa, se on ollut myös palkitseva.

Diplomityöni prosessi on ollut matka, jonka aikana olen syventänyt ymmärrystäni visuaalisista taidoista, kulttuurisista ja luonnonhistoriallisista teemoista. Työni myötä opin paljon suden anatomiasta ja myös siihen liittyvistä myyteistä ja tarinoista. Samalla kehityin öljymaalauksessa, syvensin tietämystäni erilaisista maalaustekniikoista ja välineistä.

Erityisesti sudet ja niiden historia ovat osoittautuneet kiinnostavaksi aiheeksi. Varsinais-Suomen susihyökkäysten kaltaiset tapahtumat muistuttavat siitä, kuinka susi on ollut osa ihmisten arkea, pelkoja ja tarinoita. Susi ei ole pelkkä eläin, vaan se kantaa mukanaan vahvaa symboliikkaa ja historiallista merkitystä.

Miksi tehdä diplomityö?

Kuvataidediplomin tekeminen tarjoaa monia hyötyjä niin taiteesta kiinnostuneille kuin myös niille, jotka haluavat kehittää luovaa ajatteluaan ja itseilmaisuaan. Se antaa opiskelijalle mahdollisuuden syventyä omaan taiteelliseen prosessiinsa ja kehittää sekä teknisiä että ilmaisullisia taitojaan. Itsenäisesti tehtävä työ vaatii suunnittelua, ajanhallintaa ja kykyä ratkaista ongelmia. Ne ovat taitoja, joista on hyötyä myös muuten elämässä.

Lisäksi kuvataidediplomi voi toimia arvokkaana työnäyttelynä taidealalle hakeville opiskelijoille. Se osoittaa pitkäjänteisyyttä, omistautumista sekä kykyä toteuttaa laaja taiteellinen projekti itsenäisesti. Diplomista on myös konkreettista hyötyä visuaaliselle alalle suuntaavalle: siitä saa yhtä paljon pisteitä kuin esimerkiksi englannin yo-kokeen arvosanasta M.

Suosittelun kuvataidediplomia kaikille, jotka ovat kiinnostuneita taiteesta ja haluavat kehittää sekä luovuuttaan että itsenäistä työskentelyään. Se ei ole pelkästään taideteos vaan prosessi, joka kasvattaa ja opettaa monella tasolla.

Kuvataidediplomityöni eli oma version Hannu Nikanderin Susi-Ilta-teoksesta.

Taito- ja taideaineet yo-kokeisiin

Jatkossa ylioppilaskirjoituksissa on suunnitelmien mukaan mahdollista suorittaa myös taito- ja taideaineiden kokeita. Tavoitteena on nostaa taito- ja taideaineiden merkitystä lukio-opinnoissa ja korkeakoulujen opiskelijavalinnoissa. Ensimmäiset taito- ja taideaineiden ylioppilaskokeet on tarkoitus järjestää syksyllä 2029.

Lisää aiheesta esim. YTL:n verkkosivuilla.

Omaa polkua etsimässä

Vuoden alussa tuttujen opettajien lisäksi moni halulainen sai oppitunneilla tutustua tuoreeseen kasvoon, Tuukka Franckiin, joka oli Halussa tekemässä opettajaopintoihinsa kuuluvaa harjoittelua. Tuukan matka haaveammattiin ei ole ollut suoriin ja nopein, mutta Tuukan tarina kertoo, että on koko elämä aikaa muokata oman työelämäpolun kulkua.

Olin Halikon lukiossa opetusharjoittelussa tämän vuoden alussa tammi- ja helmikuussa ja opetin pääasiassa historian oppiaineessa, mutta myös muutaman tunnin filosofian oppiaineessa, joka on pääaineeni yliopistossa. Minua pyydettiin kirjoittamaan koulunne lehteen, koska oma koulutuspolkuni on ollut hieman erilainen kuin niin sanottu perinteinen väylä. Tarkoitukseni on korostaa, että elämässä on mahdollista tehdä erilaisia valintoja eikä aina tarvitse mennä valtavirran mukana. Mikäli nuo valinnat kuitenkin myöhemmin osoittautuvat mahdollisesti vääriksi juuri sinun kohdallasi, niin koskaan ei ole myöhäistä palata takaisin koulun penkille.

Lukiosta lisääaikaa pohdinnoille

Kun itse valmistuin peruskoulusta vuonna 1999, en vielä ollut juurikaan ajatellut, mitä tekisin tulevaisuudessa tai mitä haluaisin opiskella. Olin kuitenkin ollut keskivertoa parempi koulussa, joten päätin hakea lukioon osittain siksi, että minua kiinnostivat tietyt lukuaineet, mutta myös siksi, että saisin kolme vuotta lisääaikaa miettiä, mitä haluaisin tehdä lukion jälkeen.

Tuo kolme vuotta kului nopeasti ja painoin valkolakin päähäni keväällä 2001. Oli viimein tullut se valintojen aika, jota olin pakoillut. Miespuolisena päätin ensin hoitaa asepalveluksen pois alta, mistä sain taas hieman lisää miettimisaikaa.

Lukiosta ammattikouluun ja hitsaajaksi

Aika kului nopeasti ja tuolloin, keväällä 2002, oli Suomessa kasvava tarve metallialan työntekijöille. Tein siis kenties poikkeuksellisen päätöksen ja hain lukion jälkeen ammattikouluun metallipuolelle. Lukiotaustalla koulutus kesti vain kaksi vuotta ja keskittyi pääasiassa ammatillisiin opintoihin.

Kaksi vuotta myöhemmin valmistuin levyseppähitsaajaksi ja pääsin saman tien töihin Salossa silloin toimineeseen isoon Logliftin nosturitehtaaseen. Vuonna 2007 päätin kokeilla siipiäni ja muutin vanhempieni yllätykseksi Ruotsiin, Tukholmaan, josta olin saanut saman alan töitä. Näitä teinkin päätömisestä, kunnes lama alkoi hiipiä maailmantalouteen loppuvuodesta 2009. Jäätyäni työttömäksi palasin takaisin Suomeen ja löysinkin pian jälleen metallialan töitä Turun seudulta.

Kahvihuonekeskustelu konepajalla kimmokkeena yliopisto-opintoihin

Miten sitten päädyin opetusharjoitteluun Halikon lukioon? Tähän liittyy hauska tarina keskustelusta, joka tapahtui Orikedolla sijaitsevan konepajan kahvihuoneessa klo 9 eräänä aamuna vuonna 2016.

Meitä oli tuolloin kahvilla neljä suurin piirtein saman ikäistä miestä. Olin tuolloin 34-vuotias. Lyhyen hiljaisuuden jälkeen eräs työkaverini tokaisi: ”Jätkät, onko tämä oikeasti sitä mitä haluatte tehdä lopun elämäännne? Koska jos ei ole, niin nyt alkaisi olla aika miettiä jotakin muuta, tai se voi pian olla liian myöhäistä.”

Tämä lausahdus sai minut ajattelemaan. Silloin kun itse osallistuin yo-kirjoituksiin, oli vielä niin sanottu avoin reaali, jossa reaaliaineiden tehtävistä sai valita yo-koetilanteessa haluamansa, kunhan kysymysmäärä täytti määrättyt vaatimukset. Itse vastasin filosofian, psykologian ja elämänkatsomustiedon kysymyksiin, eniten filosofiaan.

Vaikka kirjoitinkin reaalista ”vain” C:n, oli minulla lukiossa herännyt intohimo filosofiaa kohtaan. Tästä intohimosta on pitkälti vastuussa sen aikainen filosofian opettajani, joka oli hyvin mielenkiintoinen persoona ja jonka opetustyyli erosi huomattavasti muista opettajista. Hän oli myös huomannut vahvuuteni abstraktissa ajattelussa, ja sain aina melko hyviä arvosanoja filosofiasta. Tämä sai minut ajattelemaan, että jos hän voi olla opettaja, niin miksi en voisi olla minäkin?

Tuukan viimeisenä harjoittelupäivänä Halussa oli kiitosten aika. Opehuoneessa kahviteltiin yhdessä, ja ohjaava opettaja Anniina evästi Tuukkaa kohti tulevaa.

Aloin tuolloin pohtia opettajan uraa ja otin selvää vaaditusta koulutuksesta. Hain ensimmäistä kertaa Turun yliopistoon 2016 keväällä ja jäin kolmannelle varasijalle. Keväällä 2017 päädyin samalle varasijalle ja lannistuin. Asiaan perehdyttyäni tajusin kuitenkin, että pystyisin opiskelemaan filosofiaa Avoimen yliopiston kautta töiden ohessa. Päädyinkin vuosina 2016–2021 opiskelemaan ensin filosofian perusopinnot Itä-Suomen yliopistoon ja filosofian aineopinnot Jyväskylän yliopistoon.

Kun vihdoinkin pääsin sisälle Turun yliopistoon syksyllä 2022, olin suorittanut jo lähes puolet kandidaatin opinnoista ja sainkin kandin paperit jo jouluna 2023. Hakiessani yliopistoon minulle oli selvää, että tähtään opettajaksi, ja motivaationi oli korkea. Tämä päämäärä ohjasi myös minua selvästi opintojen valinnoissa.

Hain opettajan pedagogisiin opintoihin kasvatustieteelliseen tiedekuntaan keväällä 2024 ja minut hyväksyttiin. Opinnot alkoivat syksyllä 2024, ja saan ne päätökseen tämän vuoden keväällä. Näihin pedagogisiin opintoihini liittyy myös jaksoni Halikon lukiossa. Tämän jälkeen minulla on jäljellä vielä loput maisterin opinnoistani sekä historian sivuaineesta, josta tulee yksi opetettava aineeni.

Sinnikkyydellä ja omalla oppimistyyllillä kohti päämäärää

Yllä kuvatun tarinani on tarkoitus osoittaa teille, miten pitkälle elämässä voi päästä olemalla määrätietoinen, sinnikäs ja suunnittelemalla asiat hyvin. Yliopistoon haku oli minulle taoudellisesti hyvin vaikea paikka. Se ei olisikaan onnistunut, ellei minulle olisi myönnetty aikuiskoulutustukea pitkän työurani perusteella. Tämän tuen sekä opintolainan avulla minun oli mahdollista aikuisiällä opiskella täysin uusi ammatti, mutta se vaati toki muutakin.

”Mikään oppimistyyleistä ei ole oikea tai väärä, ne ovat vain keskenään erilaisia samalla tavalla kuin me ihmiset olemme erilaisia.”

Omista kouluajoistani ennen yliopisto-opintojani oli kauan. Jouduin siis opettelemaan täysin uudestaan lukemaan kirjoja (mitä yliopistossa tehdään paljon) sekä kirjoittamaan esseitä ja muistiinpanoja. Esseenkirjoitustaito onkin tärkeimpiä taitoja, joita voi hankkia jo perusopetuksessa, ja sitä tarvitaan aina koulutien loppuun asti.

On myös tärkeää muistaa, että oppimistyylejä on erilaisia. Kaikille ei sovi itselläni toiminut tyyli kirjan lukemisesta ja sen tenttimisestä esseemuodossa. Toiset tekevät listoja, toisen kuuntelevat luettua kirjaa, jotkut opiskelevat yhdessä muiden kanssa. Oleellista on ymmärtää, että mikään näistä oppimis-
muodoista ei ole oikea tai väärä, ne ovat vain keskenään erilai-

sia samalla tavalla kuin me ihmiset olemme erilaisia.

Mikä teille lukiolaisina olisi tärkeää, olisi selvittää se oppimistyyli, joka juuri sinun tapauksessasi toimii parhaiten. Tämän lisäksi opintojen suunnittelu kannattaa aloittaa melko ajoissa. Tässä voivat varmasti opinto-ohjaajat auttaa. Kun tällainen suunnittelun taito on jo hallussa, auttaa se myöhemmin yliopistossa, jossa koko opintokokonaisuuden suunnittelemisen on opiskelijan itsensä vastuulla.

Kuuntele itseäsi valinnoissa!

Toinen asia, josta haluan muistuttaa, on teidän omien valintojenne tasavertaisuus. Kuten oppimistyyleissä, ei myöskään valinnoissa ole oikeita tai väärä valintoja, kunhan valinta vain on sellainen, joka sinua itseäsi miellyttää. Kuten näitte omassa tarinassani, päädyin lukiosta ammattikouluun, joka sopi minun elämäni ja suunnitelmiini silloin parhaiten.

”Kuten oppimistyyleissä, ei myöskään valinnoissa ole oikeita tai väärä valintoja, kunhan valinta vain on sellainen, joka sinua itseäsi miellyttää.”

Myöhemmin kuitenkin palasin koulun penkille, mutta mikäli ajatukseni olisivat olleet erilaisia, olisin voinut jatkaa vanhassa ammatissani tai sitten suunnata esimerkiksi ammattikorkeaan tai teknilliseen korkeakouluun. Kaikki nämä oppilaitokset ja niistä saatavat tutkinnot ovat yhtä arvokkaita. Suomalaisen koulutusjärjestelmän etu onkin se, että se ei sulje ovia muualle, vaikka valitsisi tietyn opintopolun.

Muistakaa, että teidän valintanne oman elämänne suhteen ovat nimenomaan TEIDÄN valintanne, ei esimerkiksi vanhempienne tai vaikkapa opettajien. Miettikää tarkkaan, mihin suuntaan haluatte elämänne viedä, koska teille nuorille ovat ovet avoimina kaikille yhteiskunnallisen vaikuttamisen kentille. Lopuksi lainaan runoilija L. Onervan kauniita säkeitä nuoruuden palosta:

*”Etsin, etsin suurta tulta.
Itsekö elämä oisit
tuli suuri tummumaton,
valkea iän-ikuinen?”*

- L. Onerva, ”Etsijä”, teoksessa *Valitut runot 1904–1952* (1984). Otava.

Luovista harrastuksista iloa elämään

Luovat harrastukset tuovat monelle ihmisille iloa, tekemistä ja pakoa arkipäiväisestä ahertamisesta. Ne myös kehittävät ihmisen erilaisia taitoja riippuen harrastuksesta esimerkiksi: koordinaatiokykyä, hienomotoriikkaa, mielikuvitusta, puhumistaitoja ja paljon muuta! Tässä kuuden halulaisen inspiroivat kokemukset luovista harrastuksista.

Piirtäminen ja maalaaminen rauhoittaa ja tuo hyvää mieltä

Harrastan piirtämistä ja maalaamista kotona vapaa-ajalla, kun olen luovalla päällä. Käytän harrastuksessani tarvikkeita, joita olen ostanut aina silloin tällöin, kuten Abiere-alkoholitusseja tai Plus-merkkisiä akryyli-maaleja (parhaat brändit minun mielestäni).

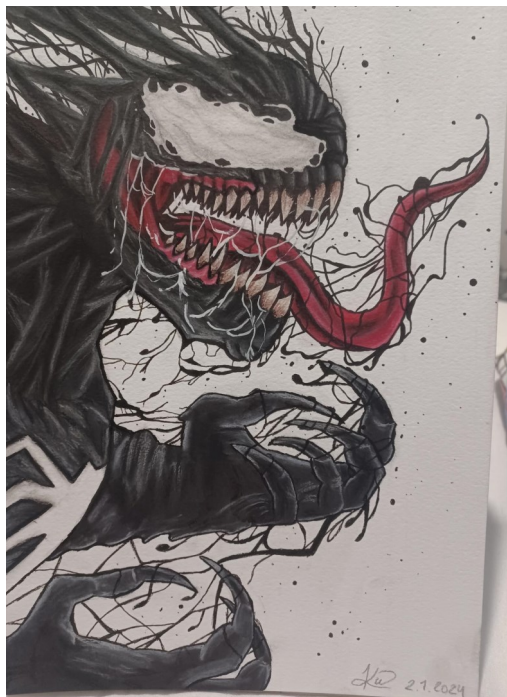
Pidin jo ala-asteella taiteesta ja ylipäänsä piirtämisestä ja kävin kuu-dennella ja seitsemännellä luokalla kuvataidekerhossa, jossa opin enemmän havainnollistamista ja yksityiskohtien tärkeyttä. Sanoisin, että olen harrastanut piirtämistä ja maalaamista siitä asti, kun kuvataidetta alettiin opiskelemaan koulussa.

Paras asia on se, kun pystyy ylittämään itsensä ja näkemään, kuinka on kehittynyt. Olen motivoitunut sisäisesti eli tykkään piirtämisestä ja maalaamisesta ilman, että siihen on mitään syytä. Taiteilu on jotenkin rauhoittavaa ja saa hyvälle tuulelle.

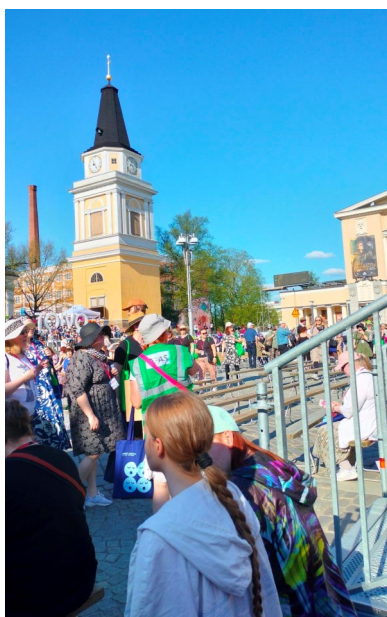
Olen aina halunnut oppia soittamaan pianon niin, että osaa lukea nuotteja, joten se olisi seuraava luova harrastus, jota todellakin haluaisin harrastaa. Tällä hetkellä soitan pianoa, mutta en osaa lukea nuotteja.

Piirtämiseen ja maalaamiseen ei välttämättä aluksi tarvitse kalliita brändejä, sillä halvoillakin materiaaleilla pärjää hyvin. Kyse on enemmän taiteesta kuin materiaaleista.

Taiteen tekemisestä kiinnostuneille osuu lainaus Bob Rossilta: "We don't make mistakes in art, we make happy accidents." Tämä on paras vinkki, minkä voi saada.

Kiia Karhu, 23A

Kuoromatkalla Tampereella

Kuorolaulusta iloa, ystäviä ja terveyttä

Harrastan kuorolaulua Salon seurakunnan nuorisokuoro Diskantissa. Olen harrastanut kuorolaulua noin kolmen vuoden ajan aktiivisesti. Edellinen kuoronjohtaja kysyi minua mukaan jollakin seurakunnan leirillä. Ja päätin lähteä mukaan, koska tykkään laulaa.

Paras asia kuorossa on kaikki ihanat ihmiset siellä. Meillä on tiivis porukka vähän nuorempaa ja vanhempaa "nuorisoa". Nuorimmat laulajat meillä on noin 13-vuotiaita ja vanhimmat 23-vuotiaita. Se fiilis, kun joku esitys, johon on treenattu pitkään, on ohi, on aivan mahtava!

Jos alkaisin harrastamaan jotain toista luovaa harrastusta, aloittaisin varmaan tanssin, koska siinä yhdistyy taide ja liikunta.

Varsinaista vinkkiä kuorolaulusta kiinnostuneille minulla ei ole, mutta tiedän, että kuorolaulu on erittäin suositeltava ja terveyttä parantava harrastus. Meidän kuoroon saa tulla kuka vain nuori taustasta riippumatta. Haluamme aina uusia tuttavuuksia meidän kuoroomme!:)

Amelia Viljamaa, 23B

Kitaralla lempikappaleita ja omia melodioita

En ole koskaan käynyt soittotunneilla, mutta olen opetellut soittamaan sekä akustista että sähkökitaraa täysin itsenäisesti. Harjoittelen ja soitan kotona aina silloin, kun inspiroidun, sillä haluan soittaa ilman tiukkoja aikatauluja tai paineita. Tämä vapaus on tehnyt soittamisesta minulle mieluisaa ja luonnollista.

Sain ensimmäisen kitarani (sähkökitara) maaliskuussa 2021 ja pari vuotta myöhemmin toisen kitarani (akustinen kitara). Kiinnostukseni kitaransoittoon alkoi kuitenkin jo lapsuudessa, kun isäni soitti kitaraa kotona. Rakastin kuunnella hänen soittoaansa. Vuosien myötä kiinnostus kasvoi, ja musiikin tunneilla tartuin kitaraan aina, kun siihen tuli mahdollisuus.

Parasta kitaransoitossa on se, että voin soittaa omia lempikappaleitani sekä samalla kehittää omia melodioita ja ideoita musiikiksi. Harrastuksen tekee erityisen merkitykselliseksi se, että se yhdistyy vahvasti rakkauteeni musiikkia kohtaan. Kuuntelen musiikkia suurimman osan päivästä ja se inspiroi minua tarttumaan kitaraan yhä uudelleen.

Teen jo aika paljon erilaisia luovia juttuja, kuten virkkausta, maa-laamista ja soittamista. Tykkään kokeilla uusia asioita ja tehdä käsilläni. Siksi minua on jo pitkään kiinnostanut myös keramiikka. Savi-työt ovat aina näyttäneet tosi mielenkiintoisilta, ja olisi mahtavaa päästä kokeilemaan, millaista on muovaila jotain ihan alusta asti valmiiksi asti.

Olisin halunnut tietää aloittaessani soittamista, ettei virheitä kannata pelätä. Kukaan ei soita täydellisesti heti, eikä tarvitsekaan. Tärkeintä on jatkaa harjoittelua, sillä ajan kanssa soitto alkaa kuulostaa koko ajan paremmalta.

Jos et tiedä, mistä aloittaa soittoharrastuksen, kannattaa käyttää apuna YouTube-videoita. Esimerkiksi sähkökitaran soittajalle *Marty Music* on erittäin hyvä opastaja, ja akustisella kitaralla soittavalle *Andy Guitar* on toimiva valinta. Heidän videoitaan seuraamalla aloin ymmärtää kitaran soiton perusasioita ja kehitynin.

Laura Levänen, 23A

Rohkeasti roolihahmoon eläytymään!

Harrastan näyttelemistä Salon kansalaisopistolla, jossa on erilaisia näytelmäkursseja. Näyttelemisen aloitin noin kolme vuotta sitten. Äitini ehdotti tätä harrastusta, ja mietin heti, että näyttelemistä olisi kiva kokeilla.

Toinen minua kiinnostava luova harrastus olisi ehkäpä musiikki, koska se on jo muutenkin iso osa omaa elämääni.

Rohkeaisen kaikkia näyttämölle, ja vinkiksi näyttelemisestä kiinnostuneille sanoisin, että ei kannata miettiä liikaa, millainen roolihahmosi tai onko se nolo. Ota innolla vastaa mikä tahansa rooli, mutta lopuksi ravista rooli kunnolla pois äläkä jää siihen. Kannattaa olla oma itsensä kaikkialla muualla paitsi lavalla.

Elmo Lakkala, 24A

Voittajafiilis valmiista neuleesta

Kotona neuloessa istun yleensä nojatuolissa ja kuuntelen samalla podcasteja tai äänikirjoja. Neulon myös pitkällä auto-matkoilla tai lentokoneessa. Mökillä lempipaikkojani neuloa on laiturilla. Myös ylioppilaskirjoitusten valvonnassa pysyy aistit paremmin auki, kun samalla neuloo vaikka villasukkaa.

Olen neulonut jo alakouluikäisestä asti. Mammani oli taitava neuloja, ja hän opetti minut neulomaan. Parasta on lopputulos. Toisinaan ohjeet ovat epäselviä ja olen joutunut purkamaan montakin kertaa jonkun hankalan paikan. Kun sitten valmis työ lähtee puikoilta, on aina voittajafiilis. Itse tehty on aina arvokasta.

Käsitöissä riittää haasteita. Neulon pääasiassa valmiista ohjeista, mutta villasukkan osaan neuloa ilmankin. Kirjoneuletta neuloessa langankuljetus ja lankadominanssi ovat asioita, joita en osannut tehdä oikein alussa. Nykyään neuleohjeita ja -vinkkejä on saatavilla joka puolella mm. YouTubea.

Haluaisin kokeilla moniakin käsityöharrastuksia. Minua kiinnostaa mm. matonkudonta ja keramiikka.

Harrastamaan kannattaa lähteä rohkein mielin. Aloittaa voi vaikka piposta tai villasukista. Kannattaa pyytää apua rohkeasti kauemmin neuloneilta ja etsiä ohjevideoita. Neuloessa niskat jumittuvat helposti, joten MUISTA VENYTELLÄ.

Päivi Tinell, musiikin opettaja

Viime aikoina Päivin puikoilta on syntynyt mökkisukkia jämälangoista.

Arkea pakoon kirjoittamisen maailmaan

Aktiivisemmin olen harrastanut luovaa kirjoittamista kahdeksannelta luokalta lähtien. Olen aina pitänyt lukemisesta ja olen aika mielikuvitusrikas, ja ajattelisinkin tämän yhdistelmän olevan syy harrastukseeni. Kirjoittelen lähinnä kotona, useammin tietokoneella kuin käsin.

Parasta kirjoitusharrastuksessa on se, miten vain mielikuvitukseni on rajana luodessani hahmoja ja maailmoja. Suurin motivaationlähteeni harrastukseeni on se, että luova kirjoittaminen on erittäin tehokas keino prokrastinoida siten, että kuitenkin tuntee saaneensa jotain aikaan.

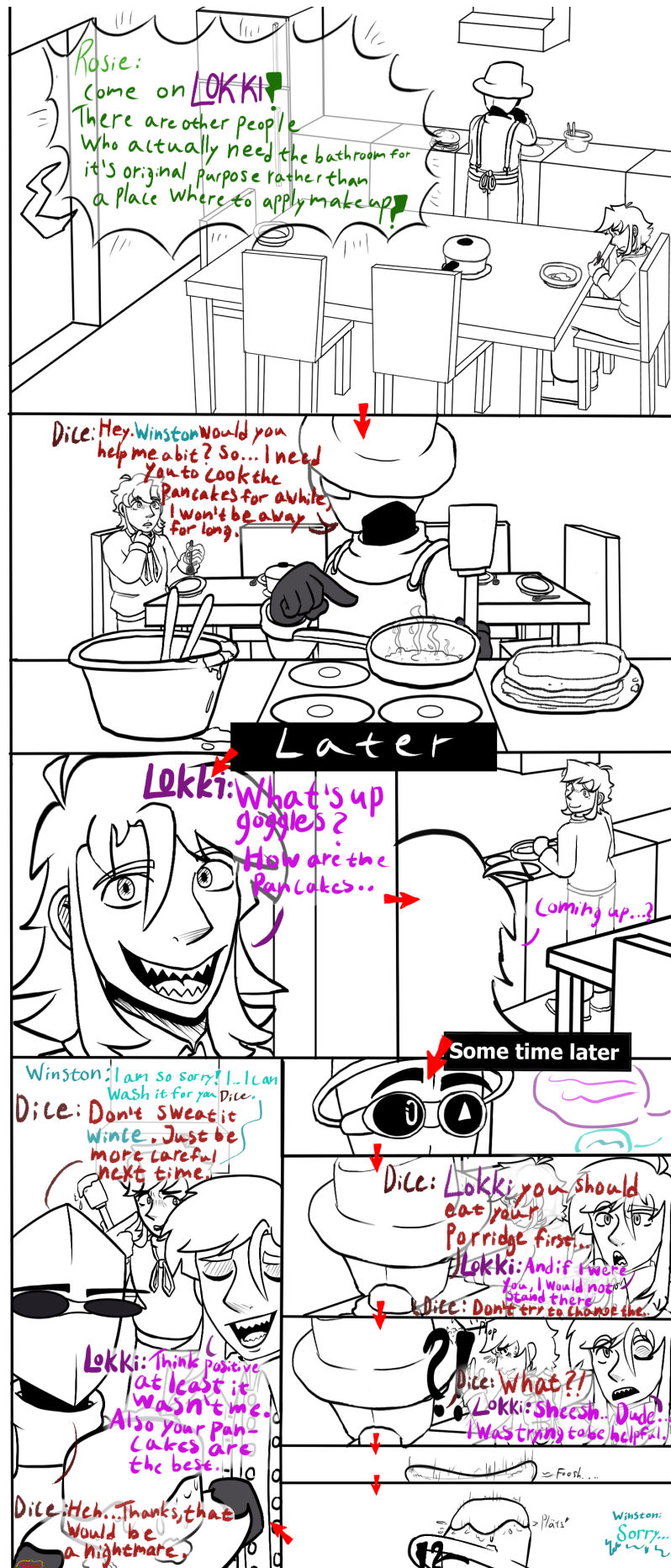
Minulla on jo paljon muitakin luovia harrastuksia, esimerkiksi laulan kuorossa, harrastan näyttelemistä ja teen monenlaisia käsitöitä. Niiden lisäksi olisi hauskaa kokeilla keramiikan tekemistä.

Luovasta kirjoittamisesta haaveilevalle neuvoksi antaisin, että ei kannata odottaa inspiraatiota, sillä silloin tekstiä ei ikinä synny. Eniten kirjoittamisesta saa harrastuksena irti, jos siihen onnistuu luomaan rutiinin. Kun tuntuu, ettei keksi mitään kirjoitettavaa, kannattaa tutkailla ympäristöään: pienistä yksityiskohdista syntyy usein suurempia ideoita.

Amanda Routasalo, 23B

Flying Pancakes

Halun henkilöstö 2024-2025

Rehtori

LEINO ARI historia, yhteiskuntaoppi

Opettajat

HELIN MARIA ruotsi, saksa, filosofia, elämäntietä

HÄMÄLÄ SARI englantia, ranska

JÄRVENPÄÄ JOUKO tietotekniikka

KORHONEN PIRKKO psykologia, uskonto

KUUSELA SUSANNA äidinkieli ja kirjallisuus

LAMNAOUEER HANNA kuvataide

LASSILA SATU-MARJA liikunta

LEINO IKU liikunta

NOJONEN SARI englantia, venäjä

NURMI EERO matematiikka, fysiikka

PITKÄNEN SANNA biologia, maantiede ja terveystieto

ROSENQVIST TEIJA opinto-ohjaus

SILEN ANNIINA historia, yhteiskuntaoppi, uskonto

SYRJÄLÄ JOSEFIINA erityisopetus

TAURIAINEN MARIKA äidinkieli ja kirjallisuus, vararehtori

TINELL PÄIVI musiikki

TORNBERG ESA matematiikka, kemia

VUORIO HELGA ruotsi

Muu henkilökunta

JOKINEN LEENA / AITTALA SEIJA laitoshuoltaja

KARKULEHTO ANNE laitoshuoltaja

LAUKKANEN KRISTIINA terveydenhoitaja

RAITA KATARIINA psykologi

RAUTAJUURI ANU-MINNA psykiatrisen sairaanhoitaja

SYRJÄLÄ TOMMI koulunkäynnin ohjaaja

VERHOLA SOILE kurssisihteeri

VUORISTO ANTTI kuraattori

Tutorit

Luottamusopiskelijat

Hallitus

24 KILPINEN JENINA
KORHONEN MILJA
MÄÄTTÄNEN SINI
URSIN TAIKA
VASILEVA GERI

23 HARDWICK MIMOSA
MAASILTA EMILIA
MÄKELÄ THYRA
SALOKANNEL SANNA
SOININEN TUULI
VALDEMARSSON SAGA

TEIJA ROSENQVIST, tutor-ohjaaja

24 A MANNER ELISA, KETTULA ELLINOORA
B VASILEVA GERI, OLKINUORA LINNEA

23 A SALMI JESSE, HÄMEENHEIMO NELLI
B VILJAMAA AMELIA,
VALDEMARSSON SAGA

22 A JORONEN JIMI, HAKALA OSKARI
B NIEMI HELMI, MANNONEN NIKO
C ROSENDAHL SAMULI, TUOMINEN ANNI

24 A LAKKALA ELMO
KUJALA ADA
MANNER ELISA

23 A MÄKELÄ EMIL
NIINIMÄKI SONJA
B ROUTASALO AMANDA
SALOKANNEL SILJA

MARIA HELIN, opiskelija-
kunnan ohjaava opettaja

Lukuvuosi 2025-2026

Työ- ja loma-ajat

SYKSY

to 7.8. – la 20.12.2025

syysloma vko 42 (13.–19.10.)

KEVÄT

ke 7.1. – la 30.5.2026

talviloma

vko 8 (16.–22.2.)

pääsiäisloma

pe 3. – ma 6.4.

vapunpäivä

pe 1.5.

helatorstai

to 14.5.

Jaksot ja päättöviikot

JAKSO	KESTO	PÄIVÄMÄÄRÄT	PÄÄTTÖVIKKO	ARVOSANAT	UUSINTAKUULUSTELU
I	36pv	7.8.–25.9.2025	17.9.–25.9.2025	to 9.10.2025	pe 24.10.2025
II	37pv	26.9.–24.11.2025	14.11.–24.11.2025	to 4.12.2025	pe 12.12.2025
III	39pv	25.11.2025–2.2.2026	23.1.–2.2.2026	to 12.2.2026	pe 27.2.2026
IV	38pv	3.2.–2.4.2026	25.3.–2.4.2026	to 16.4.2026	pe 24.4.2026
V	38pv	7.4.–30.5.2026	20.5.–28.5.2026	pe 29.5.2026	ti 2.6.2026

Tuntikaavio ja oppitunnit

KELLO	MAANANTAI	TIISTAI	KESKIVIKKO	TORSTAI	PERJANTAI	KELLO
8.05-9.20	1	5	7	6	7	8.05 - 9.20
9.30-10.45	2	6	3	1	4	9.30 - 10.45
10.55-12.10	3	1	4	2	5	10.55-12.10
12.10-13.00	R u o k a i l u					12.10-13.00
13.00-14.15	4	2	5	3	6	13.00-14.15
14.25-15.40	7	8	9	10	11	14.25-15.40
-15.55						-15.55*

Oppituntien pituus 75 min tai 90 min. Riveillä 8-11 on mm. liikuntaa, Halu-kuoro, Halulehti, tietojenkäsittelytiede.

Kesälaitumilta palataan takaisin kouluun to 7.8.

klo 8.05 uudet ykköset kokoontuvat Forum-luokassa

klo 9.00 kakkoset ja abit aloittavat lukuvuoden (klo 10.55 alkaen oppitunteja)

Lisätietoa lukuvuodesta koulun nettisivuilta

<https://peda.net/salo/koulut/halikon-lukio>

Mitäs pääsikään suusta?

Halulaiset ovat taas korva tarkkana kuunnelleet, mitä opettajat ja opiskelijat ovat lukukauden aikana suustansa päästäneet. Halulehti kokoaa parhaat palat halulaisten iloksi.

"Suomessa pitäis ottaa käyttöön tämmönen kollektiivinen kurjuus, eli kaikki elää kurjuudessa seuraavat kaks vuotta, niin velat saadaan kuntoon." - **Esa Tornberg**, MAA9

"Äsken me mentiin sen vallan alle, oli hyvä keisari, komee ja fiksu, ja nyt me sitten oltiin riidoissa sen kans." - **Anniina Silen**, HI3

Iku Leino: "Noni seuraavana wienervalssi... next WIENER WALTZ!!!"

Jérémie Descormes: "Ummm....Why is it wiener tho?"

Joonas Paldan: "Hei Nelli, tuo mulle nessu samas, kun meet vessaan!"

Eero Nurmi: "Hei, mä voin tuoda sulle!"

Joonas Paldan: "Kiitos, kiitos!"

Eero Nurmi: "Laskepa palkaksi muutama matikan tehtävä." MAB5

"Tämä ei ole mikään roast-henkinen tapahtuma." - **Anniina Silen**, YH3

"Emmä nyt niin hölmö ole - tyhmä kuitenkin, mutta rajansa silläkin." - **Eero Nurmi**, MAB5

"Mä yritän vaan rauhassa elää elämäni, ja siitä ei tuu yhtään mitään." - **Emilia Maasilta**, RUB8

"Jos rupeaisitte historian tai biologian yo-kokeessa näin minä-muodossa kirjoittamaan, niin luulisin, että saisi Pitkänen ja Silen ottaa vähän lisää verenpainelääkettä." - **Marika Tauriainen**, ÄI5+7

"Herätys päiväkotii! PÄIVÄKOTII! Eikö vieläkään kuulu? Ollaan päiväkodissa näköjään vielä." - **Esa Tornberg** toteaa ja jatkaa funktion kuvaajan selittämistä, MAA7

"Käytteks te koskaan kysymässä opettajilta, että mistä helvetistä tääki numero on tänne muodostunut?" - **Anniina Silen**, HI3

Opiskelija: "Hei Eero, asuks sä Salos?"

Eero Nurmi: "En."

Opiskelija: "Juoks sä kaljaa?"

Eero Nurmi: "...En kommentoi."

Opiskelija: "Ok, ei muuta kysyttävää."

(Opiskelija juttelee kaverin kanssa Esan selittäessä teoriaa.)

"Voitte mennä sinne käytävälle hihkumaan. Meinasin jo heittää sua tällä taulurätillä takaraivoon. Ois ainakin takatukka puhdistunut."

- **Esa Tornberg**, MAA6

"Toisessa tehtävässä sun täytyy - ei voi sanoo näin mutta - myydä ittes!" - **Helga Vuorio**, RUB8

"No moi Joonas, ooks mitannut joskus montaks sekunttii pystyt olee erossa kännykästä?" - **Helga Vuorio**, RUB5

"Niin kauan kun pappa ja mamma betalar, teitä ei kiinnosta yhtään!" - **Esa Tornberg**, MAA6

"And finally in sex... No I mean in six!" - **Sari Hämälä**, ENA5

"Sitten pääsette nikkaroimaan, täällä on nauvoja! Ei oikeesti, se oli jekku." - **Eero Nurmi**, FY7

Opiskelija vanhojen jatkoilla: "Pitäis päästä painamaan."

"Meinasin sanoo friikki, mutta en viitti iskästä sanoo sellasta." - **Anniina Silen**, HI3

Opiskelija, kun rehtori käveli käytävällä ohi:
"Hear me out Ari Leino..."

"Täällä Teamsissä on teille propagandavideoita, jos haluatte käydä katsomassa." - **Sanna Pitkänen**, GE3

Sonja Niinimäki: "Tarviiks sä sitä kynsiviilaa vielä?"
Emilia Maasilta: "No, voisın kuule kyllä kohta jotain muuta viilata."

"Oli kyl tosi vaikeita nää tehtävät. Mä katoın ChatGPT:stä enkä silti ymmärtäny mitään." - opiskelija
"Joo, hyvä." - **Eero Nurmi** FY5

"Onhan se tärkeitä, että Putin on täällä nyt paidattomana" - **Anniina Silen**, HI2

"Nii kuinka monta nelosta pitkästä matikasta saa ottaa?" - opiskelija
"Lopeta!" - **Esa Tornberg**, MAA5

"Joku tykkää pommeista, vauvoista ja rahasta...
Oisko se Anniina?" - Opiskelija

"Väkivallalla teit uhkailin ja nyt sen tuleman pitää." - **Sanna Pitkänen**, TE2.1

"Matkatoimisto on tarkoituksella nimeltään Aurinkomatkat, ei vaikka Ripulimatkat. Vaikka voi välillä vatsataudinkin reissusta saada." - **Marika Tauriainen**, ÄI5+7

*Jotain hajoaa käytävällä.

"Siellä on vissiin äikän kirjatukset tänään. Jollain on mennyt hermo jo ennen kuin kirjatukset alkaa." - **Esa Tornberg**, MAA7

"Olkaa valmiina pistämään silmät kiinni, täältä voi tulla, vaikka seksiä." - **Anniina Silen**, HI1

"Välillä vaikuttaa, että kynät ovat luksustuote osalle." - **Marika Tauriainen**, ÄI15

"Nii sitten sä epäderivoit ton yhtälön?" - **Meri Kuivalainen**
"...Eli integroin?" - **Kiia Karhu**

"Nyt jos me oikein tarkasti katsomme, niin olemme opintojaksolla MAB9 emmekä MAB8." - **Eero Nurmi**, MAB9

"Matemaattista väkivaltaa te käytätte aika paljon kokeissa." - **Esa Tornberg**, MAA7

"Sitten kun opettaja kehottaa valehtelemaan, tottele!" - **Anniina Silen**, YH4

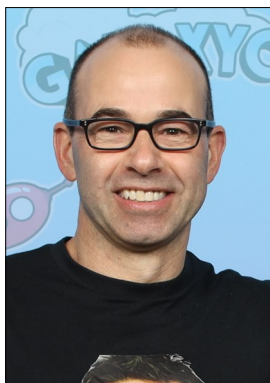
"Salo on sisäsiittoinen kaupunki!" - **Amanda Routasalo**, ÄI15

"Seuraavalla kerralla mä heitän sut tai sun puhelimen ikkunasta." - **Marika Tauriainen** puhelinta oppitunnilla räpläävälle opiskelijalle ÄI12.1

Identtiset kaksoset

James Murray
yhdyšvaltalainen koomikko

Ari Leino
rehtori

Lukuvuoden opit

Kesäloma on virallisesti täällä, ja vihdoinkin saa luvalla unohtaa kouluhommat hetkeksi! Ennen sitä on kuitenkin hyvä kerrata, mitä halulaisille on jäänyt lukuvuodelta varrelta mieleen funktioiden kaavojen ja ruotsin epä säännöllisten verbien taivutusmuotojen lisäksi. Tässä koottuna halulaisten lukuvuoden tärkeimmät opit!

Sonja Niinimäki: Sinulla on mahdollisuus olla itsesi suurin kannustaja tai pahin vihollinen.

Amanda Routasalo: Koemenestystä ei kannata jättää niin sanotusti herran haltuun.

Mindiella Aaltonen: Käyttämään digitaalisia opiskeluvälineitä.

Eemeli Manner: Ruotsi on toden totta hyödytön kieli.

Elmo Lakkala: Opin tekemään kaiken nopeasti.

Neea Yli-Väärälä: Kuuntelemaan.

Josefiina Syrjälä: Elämä kantaa, vaikka välillä tulee yllättäviä mutkia matkaan.

Elias Talvo: Ruotsin sanoja.

Kustaa Lamminen: Salon lukio on parempi.

Mimosa Hardwick: Älä jätä huomiseen sitä, minkä voit tehdä tänään.

Emil Mäkelä: Kavereilta voi pyytää apua tehtävien teossa.

Sami Niemi: Opin, miten paljon inhoan päättöviikkoja.

Veeti Melava: Pukuhuoneen oveksi ei voi laittaa suihkun ovea, sillä saranat eivät sovi.

Niko Mannonen: Opin, ettei tarvitse mennä kouluun, jos väsyttää.

Elisa Manner: Sen, että ei kannata lukea pelkästään kokeeseen, mutta tehtävien tekemisellä ja asioitten kirjoittamisella oppii paljon enemmän lyhyemmässä ajassa, kun toistaa niitä.

Mikael Poutanen: Aina pitää yrittää.

Emilia Maasilta: Ikinä ei voi tietää, mitä elämä tuo tullessaan, joten luota tulevaan.

Tiina Raste: Älä lähde sohvaperunana kävelemään 40 km 24 tunnissa, koska se on "hauska" ajatus.

Sari Hämälä: Koulun pääoven numerokoodi!

Ari Leino: Stressinhallinnan merkitys.

Sari Nojonen: Elämässä kannattaa tehdä kaikkea juuri tässä ja nyt. Huomisesta ei tiedä.

Milja Mäkelä: Jos jokin asia ei onnistunut ekalla kerralla, se ei tarkoita, että olisit epäonnistunut, vaan se antaa uuden mahdollisuuden yrittää.

Esa Tornberg: Kemian asiat ovat palautuneet hyvin mieleen, vaikka edellisen kerran opetin kemiaa noin 20 vuotta sitten.

Kiia Karhu: Opin, että epäonnistuminen on osa matkaa.

Helga Vuorio: Ajoissa nukkumaan!

Thyra Mäkelä: Älä anna kavereitten pussata toisiaan.

Päivi Tinell: Ihminen ei ole kone. Kun väsy, pitää levätä.

Taika Ursin: Priorisoimaan aikaa opiskeluun ja vapaa-aikaan.

Mitro Salokannel: Aina kannattaa yrittää.

Juska Pajala: Opin tehokkaan lusmuilun jalon taidon.

Amelia Viljamaa: Energiajuomien mahtava voima! (En juo joka päivä, sydän pettää.)

Olli Koivunen: Nukkumaan silmät auki tunneilla.

Eero Nurmi: Abitti 2:n asentaminen.

Susanna Kuusela: Elä hetkessä! Älä suunnittele liian pitkälle, kun huomistakaan ei tiedä.

Teija Rosenqvist: Asioita kannattaa tehdä siksi, että ne tuntuvat oikeilta ja koska itse haluaa tehdä, ei siksi, että niin "kuuluu tehdä"

Silja Salokannel: Epäonnistuminenkin vie eteenpäin.

Seija Aittala: Valkotaulun syväpuhdistus.

Enrika Österlund: Jokaiseen tunnettuun uskontoon tai pyhään yhteisöön liittyminen jonkinlaisen koe-onnen toivossa koetta edeltävänä iltana ei takaa hyviä tuloksia, ja joudut sen sijaan maksamaan useita eri veroja ja osallistumaan riitteihin ja rituaaleihin tms. vastoin omaa suostumustasi, minkä lisäksi oudot kaapumiehet seuraavat sinua koko ajan kun menet ostamaan olutta. Plussana iso mahdollisuus saada ilmainen polttorautatatska selkään.

Halulehden toimitus toivottaa kaikille
rentouttavaa kesää ja uusia oppeja!
Nähdään koulussa taas to 7.8.2025!